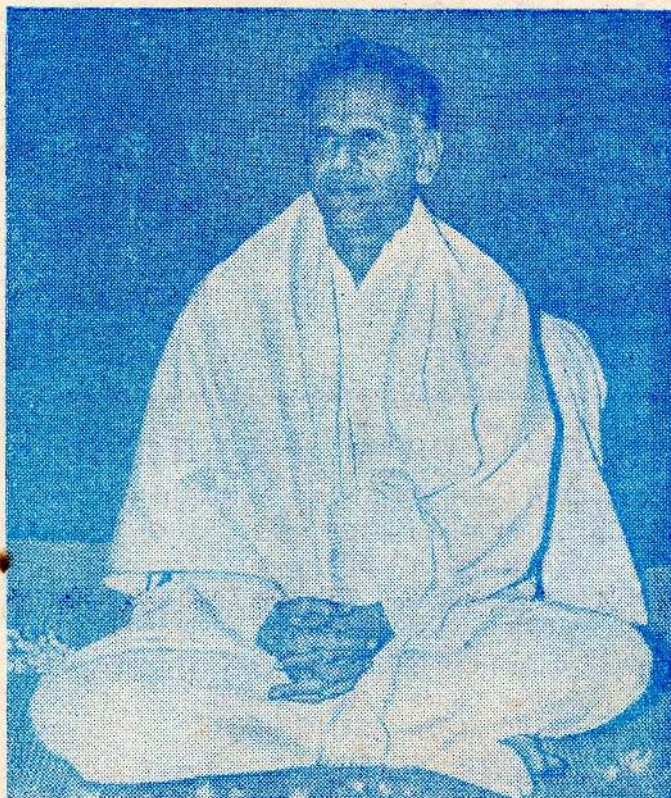

ஆத்மஜோதி

புரட்டாதி — 1982

மதுரை ஸித்தாஸ்ரம் மகாபூத்யர்
ஸ்ரீ ஸித்தநரஹரி சுவாமிகள்

ஆத்மஜோதி

ஓர் ஆத்மீக மாத வெளியீடு

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆவயமே
—சுந்தானந்தர்

ஆசிரியர்: நா. முத்தையா

ஜோதி: 34 — புரட்டாதி — (17-9-82) — கடம்: — 11

பொருளடக்கம்

பூத்ய ஸ்ரீ சித்தநாணி வாழ்க! வாழ்க!	—445
ஸ்ரீ நரணிக்கு மகிமை	—446
ஸ்ரீ சித்தபூஜிதர் நரணி சுவாமிகள்	—447
அருள் வளர் ஸித்தாச்சரம்	—450
திருமுறைக் கதைகள்	—453
சகஜ மார்க்கத் தியானமுறை விளக்கம்	—457
சுவாமி ராமதாஸ் அருளுரைகள்	—460
வாழ்த்துரை	—461
கடவுளைப் பற்றிய சித்தனை	—462
தேவேந்திர பதவி கிடைத்தும் பெண் மயக்கால் பாம்புரு . . .	—466
திருத்தல வரலாறு	—472
பாராட்டுப் பத்திரம்	—476
சிந்தை கவர் சித்தர்	—478
மானவர்களின் கடமை	—482
ஆத்மீக வாழ்வில் உயர்வது எப்படி?	—486
சேக்கிழார் நாய்த்த வள்ளுவம்	—491

ஆத்மஜோதி சந்தாவில்

35ம் ஆண்டு தொடக்கம் நிகழ இருக்கும் மாற்றம்	
இலங்கை வருடச் சந்தா—	25 ரூபா
.. ஆயுள் சந்தா—	500 ரூபா
இந்தியா வருடச் சந்தா—	25 ரூபா (இந்திய ரூபாய்)
.. ஆயுள் சந்தா—	500 ரூபா (..)
சிங்கப்பூர்-மலேசியா-இந்துனேசியா	
வருடச் சந்தா—	10 வெள்ளி
ஆயுள் சந்தா—	200 வெள்ளி

இச்சந்தா 1982 கார்த்திகை மாதம் தொடக்கம்
அமுல் நடத்தப்படும்.

ஆத்மஜோதி நிலையம்

நாவலப்பிட்டி — ஸ்ரீ லங்கா.

பூஜ்ய ஸ்ரீ சித்தநரஹரி வாழ்க! வாழ்க!

— புலவர் விசுவநாதன் —

அன்னை மீனாள் அரகோச்சும
அழகார் மதுரை மாநகரில்
தன்னை உணர்ந்தே எல்லோரும்
தத்துவ ஞானி யாகிடவே
மென்மேலாக உபதேசம்
மேதினி யோர்க்கே செய்துவரும்
அன்னை நிகர் சித் தாஸ்ரமம்
அதனின் கர்த்தர் வாழியவே!

சித்தாஸி ரமக் கர்த்த ரென
சீரிய முறையில் மாந்தரெலாம்
நித்தம் போற்றித் தொழுது வரும்
நிர்மல மூர்த்தி வாழியவே!
அத்தன் அமலன் அடி போற்றி
அன்பே உருவாய் எல்லோர்க்கும்
நித்தம் ஞானம் போதிக்கும்
நிலவாம் நரஹரி வாழியவே!

கருணை பூக்கும் விழிகளினால்
காந்தம் போல நம்மை யெலாம்
அருகில் ஈர்த்தே அமுதமழை
பொழியும் ஆசான் வாழியவே!
அருள்நெறி காட்டும் ஸ்ரீலங்கா
ஆவணி 'ஆத்ம ஜோதி'யினம்
பெருமை யுறவே சிறப்பிக்கும்
பெருமான் வாழி! வாழியவே!

ஸ்ரீ நரஹரிக்குரு மகிமை

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

— இராமச்சந்திரபுரம் சொன்ராஜ் —

பல்பலி

நான்மாடக் கூடல் என்னும் மதுரையிலே
மீநரஹரி என்னும்சித்தர் அவதரித்தார் (நான்மாட)

அனுபல்லவி

நன்மார்க்கம் துறில் வாழும் நெறிகாட்டினார்-அவர்
துன்மார்க்கம் அழிந்திடும் வழிகாட்டினார்
(நான்மாட)

சுர ஸரம்

மொய்யான இருள்நிக்கும் கடராகவே-அவர்
வையைக் கரைமீது தவம் செய்கின்றார்
உய்யும் வழிகாட்டும் ஒரு மந்திரம்-அவர்
உரைக்கின்ற 'ஓம்' என்னும் உபர் மந்திரம்
குழந்தை மாநகர் தன்னில் காட்சியும் தந்தார்-அவர்
உடந்தையாய் நான்வாழும் மாட்சிமை பெற்றேன்
(நான்மாட)

கேட்பேன் நான்இனி அவர்தம் திருவடியிலே-எழுந்து
நடப்பேன் நான் ஆன்மீக அருள்நெறியிலே
நஜனுக்கு வாழ்த்துரைத்த நல்தவத்தவர்-என்னை
நிஜனாக வாழ்வதற்கு பாதை சொன்னார்-பிரணவ
த்வஜனாக வீற்றிருக்கும் தவவேந்தரே-இந்து
தருமத்தை வாழ்விக்கும் சூருநாதரே! (நான்மாட)

ஸ்ரீ சித்தபூஜிதர் நுரஹரி சுவாமிகள்

— ஆசிரியர் —

மதுரையில் மாரியம்மன் தெப்பக்குளம் என்றால் எல்லா
ரும் அறிவார்கள். அந்த வீதியிலே வேப்ப மரங்களின் சூழ்
லிலே ஒரு ஆச்சிரமம். அது ஸ்ரீ சித்தாச்சிரமம் என்று அழைக்கப்
படுகிறது.

ஆச்சிரமத்தினுள்ளே மாடையில் சென்றால், வெள்ளை
வெள்ளை நெயர் வேட்டி உடுத்தி பால் போன்ற நிறமுடைய
சால்வையால் போர்த்திய திருநுவம் ஒன்றை சிரித்த முகத்
துடன் பார்க்கலாம். முகத்திலுள்ள சிரிப்பு உள்ளத்தின் கள்ள
மில்லாத் தன்மையைக்காட்டும் வாய் திறந்தால் வேதாந்த
வாக்கியங்கள் வந்து விழுந்தவண்ணமே இருக்கும். இருபத்
தைந்துக்கும் அதிகமான சீடர்கள் ஆண்கள் ஒருபுறமும்
பெண்கள் ஒரு புறமுமாக அந்த வேதாந்த வாணியைச் செவி
மடுத்துக்கொண்டு அசையாத விக்ரிசுங்களாக அமர்ந்திருப்
பர். அந்த வேதாந்த விற்பன்னரைச் சீடர்களும் பக்தர்களும்
ஸ்ரீ சித்த பூஜிதர் என்ற அன்புப் பெயரால் அழைப்பார்கள்.

கலைமலி திருநகர் என்று உலகப்புகழ் பெற்ற மதுரையம்
பதியில் இராமநாதபுரம் நெடுஞ்சாலை யில் மீனாட்சிபுரம் என்
றொரு தீவ்யபகுதி உண்டு. இந்தச் சீரிய பகுதி பல ஆண்டுகள்
ளுக்கு இருப்பிடமாக அமைந்தது. இராமியா என்ற வீட்டுப்
பெயர் கொண்ட விப்ரகுலத்தில் ஸ்ரீநாகார்யர் என்னும் சீர்மை
யாளர் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். சௌரால்டிர விப்ரகுல
சிரேஷ்டரான ஸ்ரீநாகார்யர் அவர்களின் முன்னோர்கள் சிலர்
ஆன்மீகத்தில் சித்திபெற்று சித்தர்கள் ஆகிவிட்டதால் அவர்
கள் குலம் சித்தா என்ற சிறப்புப் பெயர் தாங்கியது.

ஸ்ரீசித்தா நாகார்யர் அவர்களுக்கு ஐந்து புத்திரர்கள்.
ஐந்து விரலும் ஒன்று போல் இல்லை என்பார்கள். ஐந்து புத்தி
ரர்களில் மூத்தவான ஸ்ரீவேங்கடாசலபதி ஆர்யர் குடும்ப
விளக்காக பரிணமித்தார். இவருக்குக் குலக்கொழுந்தாகக்

கிடைத்த இரண்டாவது புத்திர உத்தமன் நரசிம்ஹன். இவர் 1923ம் ஆண்டு யூலை மாதம் 26ம் திகதி குருவாரத்தன்று திரு அவதாரம் செய்தார். குழந்தை நரசிம்ஹனின் நாமத்தை உச்சரித்தவர்களும் அவனது உடலைத் தீண்டியவர்களும் தம்மையும் அறியாத ஒரு பேரின் ப நிலையை எய்தினர். நரசிங்கராவ் என்னும் நாமமே நரசிம்ஹன் என்ற நாமகரணப் பெயருக்குச் சற்று மாற்றம் தந்தது. குழந்தையின் அப்பழுக்கற்ற தடை, உடை, பாவனை அனைவருக்கும் அளவிலா மகிழ்ச்சியை தந்தது. தக்க தருணத்தில் தந்தையை இழந்தான் சிறுவன்.

தந்தையின் பிரிவு ஒரு திருப்பு மையத்தை ஏற்படுத்தியது. சுகம், துக்கம், நன்மை, தீமை, என்ற இருமைகள் எப்படி வேலை செய்கின்றன என்ற விவேகம் பிறந்தது. அதனால் பள்ளிக்கல்வி, உயர்நிலைப்பள்ளியோடு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டது. விட்டகுறை, தொட்டகுறை என்னும் நியதி நம் இளைஞரின் பூர்வபண்ணிய பலனாக இயக்கங்கண்டது. திருவருளால் கல்விக்கும் வயதுக்கும் மேலான மூதறிவாளர்களின் நட்பும். தொடர்பும் வலிய வந்து வாய்த்தன. விரக்தியும் வைராக்கியமும் வளர்ந்தன. விரதங்கள் உபவாசங்கள் உள்ளத்தைப் புடம்போட்டு வாழ்வாங்கு வாழும் தடம் போட்டுக் கொடுத்தன.

தகுந்த காரணம் இல்லாமல் அண்ணா கன்னத்தில் அடித்த அடி அவரை வீட்டைவிட்டு யாத்திரை செல்லுமாறு தூண்டியது.

முர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினார்க்கு
வார்த்தை சொல் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே”

என்ற தாயுமானாரின் அடிகள் மனதிற்பதிந்தன. பாரத தேசத்தை பிரதக்ஷணமாக யாத்திரை செய்து அதிலுள்ளக்ஷேத்திரங்களையும் அருளாளர்களையும் தரிசிப்பது இந்துக்களின் பண்பாடாகும். இந்த யாத்திரையில் பல அநுபவங்கள் கிடைத்தன. அவை எல்லாம் அவரது ஆத்மீக வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்தன.

இவர் தமக்கு மேலான பெரியோர்களின் அன்பையும், ஆதரவையும், நட்பையும், உரையாடல்களையும், உபதேசங்களையும் பெறுவதற்கும், தமக்குக் குறைவான சாதகர்களைக் கவர்ந்திழுப்பதற்கும் காரணமாய் இருந்தது இவரது மிக அழ

கிய தோற்றமும் தேன் சொட்டும் செந்தாமரை மலர்போல் முகமலர்ந்து மகிழ்வோடு மிக இனிமையாகப் பேசும் தன்மையும், குற்றமற்ற நற்பண்புகளுமேயாகும்.

உலகில் யோக சித்தர்கள் பலர் இருந்தாலும் அவர்களில் பலர் தமக்காகவே வாழ்கின்றவராக இருப்பதும் உண்டு. ஆனால் நமது அன்பு ஞானசித்தரோ தமக்கென வாழாப் பிறர்சுருதியாளராகவே வாழ்கின்றார். இதனாலேயே இன்று இவருடைய பிரமச்சரிய ஆச்சிரமமே சந்நியாச ஆச்சிரமமாகவும், இவரது வீடே சிறந்த சித்தாச்சிரமமாகவும், இவரது அன்னைமார்கள் ஆச்சிரமத்திற்கு வரும் விருந்தினர்க்கு உணவு செய்து அன்புடன் ஊட்டுகின்ற அன்னைப்பணியாளர்களாகவும் விளங்கும்படி இருக்கின்றது.

இவர் ஓர் மிக உயர்ந்த குலத்தில், சிறந்த இனத்தில் பிறந்து, அத்தகைய செளராஷ்டிர பிராமணர்களில் பெரிய தனவந்தர்களோடு மிகவும் அன்புத்தொடர்புகொண்டு ஒழுகு பவராய் இருந்தாலும், இவருடைய பண்பாடானது ஜாதி, குலம், சமயம், இனம், மொழி, நாடு, தேசம், காலம், எளியவர், செல்வர் முதலிய எல்லாவற்றையுங் கடந்து எல்லாவற்றையும் சமமாகப் பார்க்கும் உயர்ந்த பண்பாடாக அமைந்துள்ளது.

அடியேனுடைய 'ஈழத்துச் சித்தர்' என்ற நூலை வாசித்த சுவாமிகள் நூல்மூலம் அடியேனைக் கண்டார்கள். தூல உருவத்தைப் பார்க்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்காவிடினும் சூக்குமமாகக் கண்டார்கள். அவர்களுடைய ஞான திருஷ்டியை இதன் மூலம் அறிய முடிந்தது. இவ்வாண்டு ஒரு வாரத்திற்கு மேலாக நடைபெற்ற குருபூர்ணிமா விழாவிற்கு அடியேனையும் அன்புசுரந்த அழைத்தார்கள். அடியேனுக்கும் சிறப்புச் செய்ய வேண்டும் எனத் திருவருள் தூண்டியது போலும். அருளாடை போர்த்தினார்கள்; 'சித்தஞான வித்தகர்' என்ற பட்டத்தையும் பலர் முன்னிலையில் சூட்டினார்கள். யாதும் தகுதியற்ற அடியேனையும் ஒரு பொருட்டாக மதித்து சிறப்புச் செய்த சித்த பூஜிதர் நரஹரி சுவாமிகளுடைய நன்றியை என்றும் மறக்க முடியாது. இனிமேல்தான் அடியேன் அப்பட்டத்திற்குரியவனாக அடியேனைத் தகுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இறையருள் எப்படியோ அப்படி ஆட்கொள்வதாக!

அருள் வளர் ஸித்தாச்ரமம்

- 'ஸித்தாச்ரமம் விபூஷணம்' வித்வான் கே. இராமநாதன்-மதுரை-

‘மனிதன்’

ஆம்! இது ஒரு புனிதமான சொல். பொருள் பொதிந்த சொல். மனிதன் என்றால் மன்னுயிர்களுக்கு ஹிதம் செய்பவன். ‘அரிது அரிது மாணிடர் ஆதல்’ என்பர் பெரியோர். மாண்புமிக்க மனிதப் பிறவியை நாம் பெற்றுள்ளோம்.

ஆனால்!

உலகில் மிகப் பலர்க்கு மனித வடிவம் தான் வாய்த்திருக்கிறது. மனிதத் தன்மை வளரவில்லை.

மேனாட்டில் ஒரு ஞானி கையில் விளக்கை வைத்துக் கொண்டு ‘எங்கே மனிதன்?’ என்று தேடி அலைந்தாராம்.

சென்னைமாநகரில் சென்ற நூற்றாண்டில் ஒரு மாமனிதர் தெருத் திண்ணை ஒன்றில் அமர்ந்திருந்தார். தெரு வழியே வருபவர்களில் ஒவ்வொருவரைச் சுட்டி ‘இதோ ஒரு நரி போகிறது’ ‘அதோ வருகிறது ஒரு பச்சோந்தி’ ‘இப்போது ஒரு பூனை பதுங்கிப் பதுங்கிச் செல்கிறது’ என்று இவ்வாறே சொல்லிக் கொண்டு வந்தார். அவர் திடீரென்று எழுந்தார். - ‘அப்பாடா ஒரு மனிதனைப் பார்த்துவிட்டேன்’ என்றார். அப்போது அவ்வழியே வடலூர் இராமலிங்க வள்ளலார் சென்றாராம்.

இதனாலேயே இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளின் முன்பே திருவள்ளுவ தேவர்,

“உறுப்புஒத்தல் மக்கள்ஒப்பு அன்றல் வெறுத்தக்க
யன்புஒத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு”

என்று திருவாய் மலர்ந்தார்.

மனிதன் மனிதனாக வாழவேண்டும்!

இன்று கல்வி நிலையங்கள் மிகப்பலவாகப் பெருகியுள்ளன. பலவும் கற்கிறார்கள். விரிந்த அறிவு - விஞ்ஞான வளர்ச்சி பெறுகிறார்கள். கற்றதனால் ஆய பயன் என்ன? 'வாலறிவன்' நற்றூள் தொழில் என வள்ளுவர் காட்டும் வழி பற்றுதல் அன்றோ?

'மெய்ப்பொருள் காணும் மேலானஞானம் மிகச்சிலர்க்கே ஆக பொய்ப்பொருள் சேர்த்துச் சிறுபொழுதின்பத்தில் சீரழிவார் பலர்' எனத் தாழ்வாரம் எல்லாவற்றையும் அறிந்ததாக ஆகுமோ அதை அறிய, எந்த இன்பம் அழியா இன்பமோ அந்த இன்பம் அடைய எந்த ஒரு பொருள் என்றும் அழியாத இருப்புப் பொருளோ அந்தப் பொருளை உணர இனியேனும் நாட்டம் கொள்ளுதல் மனிதனாக வாழ - தெய்வமாக உயர வழியாகும். அந்த வழியில் செலுத்தும் நல்லதோர் வழிகாட்டி நிலையம் மதுரை ஸித்தாச்சரம்.

சந்தடிமிக்க தொழில் நகரம்-கோயில் மாநகரம்-மதுரை. அதன் கீழ்க்கோடியில் மாரியம்மன் தெப்பக்குளத்து மேல்கரையில் இயற்கையான அமைதிச் சூழலில் அமைந்த ஓர் ஆசிரமம் ஸித்தாச்சரம்.

'ஸித்த' என்னும் தத்பதம் 'எப்பொழுதும் உள்ளது' என்ற இருப்புப் பொருளை-சத்தை - சத்தித் ஆனந்தத்தைச் சுட்டுகிறது.

தெய்விக மணம் கமழும் தூய சிந்தனை உதயமாகித் தெளிவு காட்டும் திவ்விய கேடிரம் 'ஸித்தாச்சரம்'.

புற நினைவுகள் அகன்று அகத்தே ஒருமுகமான தியானம் உருவாகும் உயரிய தலம் 'ஸித்தாச்சரம்'. சந்தன மரம் முதலான தேவதருக்கள் வளரும் புனித பூமி ஸித்தாச்சரம்.

ஸ்ரீமத் நாராயணன் ராமனாக அவதரித்த தலம் ஸித்தாச்சரம்-இராம-லட்சுமணர்களைக் கொண்டு விஸ்வாமித்திர முனிவர் வேள்வி காத்த தலம் ஸித்தாச்சரம்-இவைகளை நினைவுறுத்தி அமரநிலை அருளுவது இன்றைய மதுரை ஸித்தாச்சரம்.

இந்த ஸித்தாச்சரத்தில் விளங்குகிறது 'ஸித்தாலயம்'. ஆங்கே ஸ்ரீ ஸித்த குருஹரி பகவான் சாந்நித்யம் கொண்டு

அருளுகிறார்- திரிமூர்த்திகளுக்கும் அப்பாற்பட்ட விராட்புருஷனாகிய சாக்ஷாத் லட்சுமிநாராயண சொரூபமே ஸ்ரீஸித்த குருஹரி. அந்தத் திவ்யத் திருவுரு காண்பவர் கண்களுக்கும் கருத்துகளுக்கும் அரிய விருந்தாகும்.

தாமரை இலைத் தண்ணீர் போல உலகில் பட்டும் படாமலும் வாழ்க என உணர்த்துகிறது. ஸக்தி பீஜமாக முக்கோண வடிவமைந்த தாமரை இலை. அதன் மேல் தாமரைப்பூமிசை இறைவன்-ஹிருதய கமல மலர்மிசை ஏகினன் என்பதைக் காட்டும்.

மும்மூர்த்தி சொரூபமான முக்கோண நடுவே சுற்றிலும் தேஜோமயமான ஞானச் சுடர் பரப்பி ஒளிர்வது அவன் 'வாலறிவன்' என்பதை உணர்த்தும்.

பகவான் உருவாய் அருவாய்க் காட்சி தருகிறார். இந்த தரிசனத்திலே-குழ்நிலை அமைதித் தூய்மையிலே-அன்பர்கள் ஊன்மறந்து உயிர்மறந்து ஒன்றிய தியான இன்பம் உறுகின்றனர்.

இந்த ஆச்ரமத்தினை நிறுவிய குருபூஜ்யர் பூஜ்ய ஸ்ரீஸித்த நாஹரி காட்சிக்கு எளியவர். உள்ளமும் உடலும் உடையும் வெள்ளையானவர், அருள்தெறி திருப்பணிகளுக்கே வாழ்வை அர்ப்பணித்தவர்.

அருள் ஒளி வீசும் வசீகரக்கண்கள். புன்னகை பூத்து அருளும் மலர்முகம். மென்மதுர வாக்குநலம். இவ்வளவும் ஒருங்கே அமைந்து தினமும் அறம் வளர்த்து அருள்பெருக்கித் திகழ்கின்றார் பூஜ்ய ஸ்ரீ குருஜி.

அருள்நாட்டம் படைத்த ஆடவர் பெண்டிர் அனுதினமும் இங்கு கூடுகின்றனர். ஸம்ஸ்கிருத போதனை தமிழிலும் ஸௌராஷ்டிர மொழியிலும் திருக்குறள் ஞானயக்கும் பக்த விஜய உல்லாச ஸத்சங்கம் - குருவிளக்கு பூஜாயக்கும் முதலியன இங்கு தொடர்ந்து நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளாகும். 'அஷ்டாங்க குடிரம்' தாய்மார்கள் ஸத்சங்கத்துக்கான தனி அமைப்பு.

ஒங்கார மந்திர மஹிமையை விளக்கி பூஜ்ய ஸ்ரீ குருஜி நடாத்தும் சமஷ்டி ப்ரணவ தியானம் தினசரி நிகழ்ச்சிகளின் சிகாமணியாகத் திகழ்வதாகும். மனிதனாகப் பிறந்ததன் மகோன்னத லட்சியத்தை அடைய விரும்புவோர் யாவரையும் இந்த ஸித்தாச்ரமம் இனிது வரவேற்கிறது.

திருமுறைக் கதைகள்- 4

முத்து

வாயினூலாற் சருகிலைப் பந்தர் செய்த சிலந்தி

காவிரி நதிக் கரையிலே சந்திர தீர்த்தத்தின் அருகில் ஒரு சோலை உண்டு. அப்பூங்காவில் வெண்ணுவல் மரத்தின் கீழ் விளங்கும் சிவலிங்கத்தை ஒரு வெள்ளாளை தவ உணர்வுடன் தும்பிக்கையில் தண்ணீர் முகந்து ஆட்டிப் பூங்கொத்துக்களை எடுத்துச் சாத்தி வணங்கி வழிபாடு செய்து வந்தது. அதனால் அது ஆனைக்கா என்று பெயர் பெற்றது.

அங்கு அறிவுடைய ஒரு சிலந்தி மரத்தின் சருகு இறைவன் மீது உதிராவண்ணம், அன்புடன் தன் வாய் நூலால் பந்தரிட்டது.

இறைவன் மீது இவ்வாறு வாய் நூலாற் பந்தரிடுவது அதுசிதம் என்று கருதிய யானை அதனை அழித்துவிட்டு வழக்கம்போல் பூசித்துவிட்டுச் சென்றது. சிலந்தி மீளவும் பந்தரிட்டது. மறுநாள் மறுபடியும் யானை அழித்தது.

இவ்வண்ணம் பலமுறை நிகழ்ந்தது. இது கண்ட சிலந்தி சினமுற்றது. “இறைவனுடைய திருப்பந்தரை அழித்துச் சிவப் பணிக்கு இடர்புரியும் இந்த யானையைக் கொல்லவேண்டும்” என்று கருதியது. நூலால் பந்தரிட்டு அதில் ஒருபுறம் மறைந்திருந்தது. பூசிக்க வந்த யானை அதை அழிக்கும் போது சிலந்தி யானையின் தும்பிக்கைக்குள் நுழைந்து கடித்தது. அதன் விஷ வேகத்தாலும் கடியினால் ஏற்பட்ட வேதனை யாலும் துன்புற்ற யானை மண்மிசை வீழ்ந்து புரண்டது. தும்பிக்கையைப் பலமுறை பூமியில் மோதியது. அதனால் தும்பிக்கையுள் சிக்கிய சிலந்தி மாண்டது. சிலந்தி விஷத்தால் யானையும் மாண்டது.

இறைவன் அருட்காட்சி தந்து யானைக்கும் சிலந்திக்கும் திருவருள் புரிந்தார். யானை சிவபதம் உற்றது. இறைவனுக்குப் பந்தரிடும் பணியில் அதிவிருப்புடைய சிலந்தி சோழர் குலத்தில் மன்னவனாகப் பிறந்து மேலும் கோயில் பணி புரியுமாறு இறைவன் திருவருள் புரிந்தார்.

திருக்கயிலையில் சிவகணத்தவருள் மாலியவான், புட்பதந்தன் என்ற இருவர், தமக்குள் சிவத்தொண்டில் தாம் தாமே சிறந்தவர் என்று கருதி மாறுபட்டனர். ஒருவரை ஒருவர் அது காரணமாகச் சினந்து, மாலியவான் புட்பதந்தனை யானையாகுமாறு சபித்தான். புட்பதந்தன் மாலியவானைச் சிலந்தியாகவும் சபித்தான். இருவரும் இறைவன் ஆணையின் படி இத்திருத்தலத்திலே யானையும் சிலந்தியுமாகப் பிறந்து சிவபெருமானுடைய திருத் தொண்டிலேயே ஈடுபட்டு பழம் பிறப்பின் பகை காரணமாக இப்பிறப்பிலும் மாறுபட்டு பகைத்து மாண்டு, முடிவில் வீடுபேறு பெற்றனர். முதலில் யானையைக் கொல்லச் சிலந்தியே முயன்றதனால் அதற்கு மீட்டும் ஒரு பிறப்பு வந்தது. அப்பிறப்பும் மேலானதாக எய்தியது.

வாய் நூலால் பந்தரிட்ட புண்ணியத்துக்கு மன்னனாகப் பிறந்து உலகம் முழுவதும் புரக்கும் பெரும் பேறு சிலந்திக்கு உண்டாகியது என்றால் ஆலயப்பணியின் பெருமையை இதனால் நன்கு உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

“வாய்ச்சங்கு நூலிழைந்த வாய்ச்சிலம்பிதன்னையுயர்
கோச்செங்கட் சோழனைக் கூட்டினே”

என்று இராமலிங்க அடிகளார் கூறுகின்றார். நூலால் பந்தரிட்ட சிவபுண்ணியம் அரசபதவியைத் தருமாயின், கல்லால் ஆலயம் எழுப்பிய தருமசீலர்களுக்கு எத்துணைப் பெரிய பதம் கிடைக்கும்?

சுபதேவன் என்ற சோழமன்னன் கமலவதி என்ற மனைவியுடன் சோழநாட்டை அரசு புரிந்தான். அவன் மகப்பேறு இன்மை குறித்து வருந்தினான். தில்லையம்பதி சென்று அம்பலவாணரை வேண்டித் தவம் புரிந்தான். சிவபெருமான் திருவருள் செய்தபடி சிலந்தி வந்து கமலவதியின் வயிற்றில் கருவடைந்தது.

கரு வளர்ந்து குழந்தை உதிக்கும் பருவம் வந்தது. சோதிட வல்லுநர், இன்னும் ஒரு நாழிகை கழித்துக் குழந்தை உதிக்குமாயின் இம் மூவுலகும் ஆளக்கூடியதாக இக்குழந்தையிருக்கும் என்று கூறினர். அதுகேட்ட அரசமாதேவி, மகன் ஒரு நாழிகை கழித்துப் பிறப்பதற்கு வழி யாது என்று சிந்தித்தாள். தன் தோழிகளுடன் ஆய்ந்தாள். கால் மேலாகவும் தலை கீழாகவும் தன்னை அமைக்குமாறு கூறினாள். அவ்வுண்ணமே அவளைத் தலை கீழாகத்தூக்கிக் கட்டினார்கள். காலம்

உணர்ந்தார் கூறிய நேரம் வந்தவுடன் கட்டினை நீக்கி மசவைப் பெற்றெடுத்தான். இதனால் குழந்தை கண்சிவந்து பிறந்தது.

தாம், என்மகன் 'செங்கணன்' என்று கூறி அக் குழந்தையை அணைத்தான். ஆவிபிரிந்தான். தன் உயிர்க்கு இறுதியாகும் என்று தெரிந்தும், மகன் சிறப்பை முன்னிட்டு அளக்க முடியாத வேதனையை தாங்கி, பிள்ளையைப்பெற்று உயிர் துறந்தான். ஏனெனில் தாயன்பு எத்துணை உயர்ந்தது.

தாயைப் பிரிந்த சேயை சுபதேவன் இனிது வளர்த்தான். கோச் செங்கண்ணர் வேதாகமங்களையும், வில் வேதத்தையும் கற்றுணர்ந்தார். உரிய காலத்தில், மகனுக்கு மகுடம் புனைந்து சுபதேவன் கானகம் புகுந்து தவம் செய்து சிவபதம் புகுந்தான்.

கோச் செங்கட்சோழர் உலகத்தை ஒரு நெறி நிறுத்தி அரசாள்வாராயினர். அவர் முற்பிறப்பின் உணர்வு பெற்றார். சிவபெருமானுக்குக் காதலோடு ஆலயம் பல கட்ட எண்ணினார். திருவாணைக்காவில் தாம் முதலில் அருள் பெற்ற காரணத்தால் அங்கு வெண்ணுவலடியில் வாழும் செழுநீர்த் திரளாகிய சிவமூர்த்திக்கு அழகிய ஆலயம் கட்டிமுடித்தார். முற்பிறப்பில் ஆனை செய்த இடரை நினைத்து ஆனை நுழையாதபடி வாயில் வைத்து அமைத்தார். ஐந்து பூதத் தலங்களில் ஒன்றாகிய இந்த கேடத்திரக் கருவறை சிறு வாயிலுடன் அமைந்துள்ளது இன்றும் காணப்பெறும்.

மந்திரிகளை ஏவிச் சோழநாட்டில் ஆங்காங்கு சிவாலயங்கள் பல புதுக்கினார். அக்கோயில் தோறும் அமுது படைக்கும் திருவிழாக்களுக்கு நிபந்தங்களும் ஏற்படுத்தினார். கோச்செங்கட்சோழர் சிவபெருமானுக்கு எழுபது கோயில்களும் திருமாலுக்கு மூன்று கோயில்களும் எழுப்பியதாகத் தெரிகிறது. இதனைத் திருமாலின் அடியாராகிய திருமங்கையாழ்வார் கூறுவது விசேடமான சிறப்புடையது.

இருக்கிலங்கு திருமொழிவாய் எண்தோள் சுழற்கு
எழில் மாடம் எழுபதுசெய் துலகம் ஆண்ட
திருக்குலத்து வளச்சோழன் சேர்ந்த கோயில்
திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களை.

கோச்செங்கட்சோழர் முடிவில் திருத்தில்லை சென்று அம்பலத்தாடும் ஆடலரசனை ஆறு காலங்களிலும் வழிபட்டு மகிழ்ந்தார். அங்கு இறைவனைப் பூசிக்கும் அந்தணர்களுக்கும் மாளிகைகள் பல புதுக்கித் தந்தார். சஞ்சித வினை தீர்க்க

கும் குஞ்சித பாதத்தில் கலந்து இன்பம் எய்தினார். இவருடைய பெருமையை அடியில் வரும் அப்பர் பெருமான் தேவாரத்தாலும் அறியலாம்.

சிலந்தியும் ஆனைக்காவில் திருநிழற் பந்தர் செய்து
உலந்தவண் இறந்தபோதே கோச்செங்கணனுமாகக்
கலந்தநீர் காவிரிகுழ் சோண்டுச் சோழர் தங்கள்
குலத்தனில் பிறப்பித்திட்டார் குறுக்கைவீரட்டுரே.

சிலந்தியும்-திருநிழற் பந்தர் செய்யற்பாலதல்லாத இழிந்த சிறுயிரும் பேரறிவுடைய மக்கள் செய்யும் சிவபுண்ணியத் தைமேற்கொண்ட உயர்வு குறித்து நின்றது. உலந்து-யானை யால் அழிக்கப்பெற்றுக் குறைந்து, அவண்-திருவானைக்காவில் கோச்செங்கணன் ஆகிய சிலந்தி, இறந்தபோதே என்றது துறக்க நிரயங்களிற் செல்லாமல் மீண்டும் நிலத்திற் போந்து கருப்பாசயத்தைத் தலைப்பட்டமை குறித்தது. இறந்தபோதே அப்பிறவி நினைவுடன் பிறப்பித்திட்டார் என்க. 'கலந்த நீர்க்காவிரி' என்றது திருவானைக்காவில் இறைவனைத் தன் பாற் கலந்து கொண்டு அவனுக்குச் 'செழுநீர்த்திரள்' என்று பெயர் வழங்கச் செய்த பெருமை காவிரிக்கு உண்மை குறித்தது. சோண்டுச் சோழர்-சோலைவளநாடு என்பதன் மருஉ சோழரு. சோலைவளநாட்டரசர் என்பதன் மருஉ சோழர். கோச்செங்கணர் தோற்றத்தால் அக்குலத்தின் அவர் முன்னோரும் பின்னோரும்-பெருஞ் சிறப்புற்றது குறிக்கச் 'சோழர் தங்கள் குலம்' என்றருளினார்.

“நலந்திகழ் வாயினுலாற் சருகிலைப் பந்தர் செய்த
சிலந்தியை யராதாள் வருளினுயென்று தின்னம்
கலந்துடன் வந்து நின்றாள் கருநிநான் காண்பதாக
அலந்தன னுலவாயி லப்பனே யருள் செயாயே”

இதுவும் அப்பர் தேவாரமாகும்.

சிலந்தி வாயில் திகழும் நலம், முழுமுதல்வனுக்கு உரிய தான பந்தர், சிலந்தி வாய் நூலாற் செய்த நிழல். பந்தர் நிழல் போல்வதொரு நலம் விளைத்தது. சருகிலைப் பந்தர்-ஞானமுடைய ஒரு சிலந்தி நம்பர் செம்பொற்றிருமுடிமேற் கானல் விரவுஞ் சருகுதிராவண்ணம் கலந்த வாய்நூலான மேனற்றிரு மேற்கட்டியென விரிந்து செறியப் புரிந்துள்ளது. எம்பிரான்றன் மேனியின் மேல் சருகுவிழாமை வருந்தி உம்பர் இழைத்த தூல் வலயம் என்றதால் சருகிலை விழாத வாறு செய்த பந்தர் என்க:

சகல மாரீகத்து தியானமுறை விளக்கம்

— மகாத்மா ஸ்ரீராம் சந்ரஜீ - ஸ்ரீராம் சந்ர மிஷன் —

உலகில் எப்பொழுதெல்லாம் தருமம் அழிந்து அதருமம் தலை தூக்குகிறதோ அப்பொழுதெல்லாம் அவதார புருஷராக பகவான் பிறப்பெய்துகிறார். இந்நியதிக்கேற்ப மகாத்மா ஸ்ரீராம் சந்ர மஹராஜீ உத்திரப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த 'பதஹ்கட்' என்னும் ஊரில் 2-2-1873 வசந்த பஞ்சமி அன்று அவதரித்தார். ஆத்ம தத்துவத் துறையில் இராஜயோக அடிப்படையில் 'சகலமாரீகம்' என்ற புதியதொரு வழியை வகுத்துக்கொடுத்த பெருமை இம்மகானுக்கே உரியது.

இவ்வழியில் வந்தவர் ஸ்ரீராம் சந்ரஜீ. ஷாஜஹான் பூரில் அவதரித்த மகான், தமது குருநாதனின் பெயரையே தமது இயற் பெயராகப் பெற்றவர். ஸ்ரீராம் சந்ர மிஷனைத் தோற்று வித்தவர். 1945ம் ஆண்டில் தாம் தோற்றுவித்த மிஷனுக்குத் தமது குருநாதரின் திருநாமத்தையே சூட்டி அருட்தொண்டாற்றி வரும் தவயோகி.

ச ந கு ரு

மகாத்மா ஸ்ரீராம் சந்ரஜீ ஓர் இல்லற ஞானி. அபூர்வமான ஆன்மீக உன்னதி பெற்றவர்கள், பூரண ஞானம் பெற்ற மகான். இன்று சாதாரண மனித வடிவத்தில் நம்மிடையே விளங்கி வரும் சத்திய போதகர். உண்மை குருவின் இலக்கணங்கள் யாவும் ஒருங்கே அமையப்பெற்றவர்.

ஸ்ரீராம் சந்ர மிஷனில் சேருவதற்கு எவ்விதச் சாதி மத பேதக் கட்டுப்பாடும் இல்லை. எத்தகைய காணிக்கையும் கிடையாது. ஆன்மீக முன்னேற்றத்தை விரும்பும் அனைவரும் குறிப்பாக இல்லறத்தார்களும் இம்மிஷனில் சேரலாம். இம்மிஷனின் கிளைகள் இந்தியாவிலும் வெளிநாடுகளிலும் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

சகஜ மார்க்கம்

இயற்கை வழியில் இறைவனை உணர்தலே சகஜ மார்க்கம். எளிய முறையில் எவரும் தெளிந்து ஆன்மீகத்தைக் கடைப்பிடிக்க உதவுவதே இம்மார்க்கத்தின் நோக்கம். சற்குரு, தமதுயோக சக்தியால் சாதகனுக்குத் தெய்வீக சக்தியை ஊடுருவிப் பாய்ச்சி ஆன்மீகத்துறையில் முன்னேற வழிவகுத்துள்ளார். யோகசாதனையில் மேல் நிலைகளை அடைவதை காரியசாத்திய மாக்குகிறது சகஜ மார்க்கம்.

தெய்வீகச் சக்தியை ஊடுருவிச் செலுத்துதல் என்பது ஓர் உயரிய யோக சக்தி. இது 'பிராணஹுதி' எனப்படுகிறது. யோகியானவர் தமது சங்கல்ப சக்தியால் யோக சக்தி அல்லது தெய்வ ஒளியை மற்றவருக்குள் செலுத்தி அவர் உள்ளத்தில் தத்துவ மார்க்கத்தில் முன்னேறுவதற்குத் தடையாய் உள்ளவற்றை நீக்கி விடுதலே இதன் சிறப்பான அம்சம். மறைந்து கிடந்த முறையைக் காலத்திற்கேற்ப மாற்றி மீண்டும் மறுமலர்ச்சியுறச் செய்து வரும் பெருமை சற்குருவையே சாரும்.

ஊடுருவிச் செலுத்தும் மகாசக்தியை அடைந்தவர், தமது ஒரு பார்வையாலேயே சாதகனின் மனத்தின் தற்போதைய நிலைக்கு மேற்பட்ட மகோன்னத நிலையை தற்காலிகமாகவோ சாதுவதமாகவோ உண்டாக்கிவிட முடியும். இந்த நிலையை வேறு விதமாக அடைய அப்பியாசிக்கு அதாவது சாதகனுக்கு ஆயுட்காலமெல்லாம் பிடிக்கும். ஒருகால் மறுபிறவியும் தேவைப்படலாம்.

அஷ்டாங்க யோகத்தின் படிகள் சகஜ மார்க்கத்தின் தியான சமயத்தில் ஒருங்கே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. சமாதிநிலை சகஜ மார்க்கத்தில் இயற்கையாகவே அடையப்படுகிறது. சகஜ மார்க்கத்தில் குருவால் ஊடுருவிச் செலுத்தப்படும் சக்தியினாலும் சுலபமான மனப்பழுக்கத்தாலும் பரிசுத்தம் ஏற்படுகிறது. ஆத்ம தத்துவத்தின் உயரிய நிலையை ஒருசில வாரங்களில் அடையலாம். சகஜ மார்க்கத்தால் காலமும் கஷ்டமும் குறையும். கடைத்தேற்றமும் கிடைக்கும்.

மனத்தின் கடிவாளங்களை இழுத்துப் பிடித்து அகக் கலவரங்களைக் களைந்து ஆத்மாவுக்கு அமைதிய் பயிற்சி அளிப்பதில் சகஜ மார்க்கத்தில் சரியான வழி காட்டப்படுகிறது.

தொன்று தொட்டு ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு துறவறத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறப்பட்டு வந்த தத்துவத்துக்குப் பதிலாக, சகஜ மார்க்கம் இல்லற வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டே எவரும் மகத்தான மகோன்னத உயர்வை ஆத்ம தத்துவத்தில் அடைய முடியும் என்று அறைகூவல் விடுகிறது. இதுவே மிகுந்த ஊக்கம் அளிப்பதும் உயிருள்ளதுமான அம்சம். எனினும் மென்மையும் இக்காலச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றதும் சகஜ மார்க்கமே ஆகும்.

ஆன்மதத்துவம் துறவிகளுக்குத்தான் சாத்தியம். சாதாரண மக்களுக்கு அப்பாற்பட்டதென்ற முடிவை தத்துவரீதியாகப் பொய்ப்பித்து, சமுதாயத்தில் எந்த நிலையில் இருப்பவரும், எவரும், ஆத்மதத்துவத்தில் ஈடுபடலாம். எளிதில் அதன் பலனை அனுபவிக்கவும் செய்யலாம் என்று அனுபவவாயிலாக மெய்ப்பித்து வருகிறார் நமது குருபிரான்.

குடும்ப வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டே ஒருவன் யோகிஆக முடியும்; முத்தி அடைய முடியும் என்று மெய்ப்பித்து வரும் மகாத்மா ஸ்ரீராம்சந்ரஜீ எதிலிருந்தும் நம்மை விடுபடச் சொல்லவில்லை. அதற்கு ஒரு அளவை நிர்ணயித்துக் கொள்ளச் சொல்கிறார். பற்றுக்களைச் சமநிலைப்படுத்தி எதிலும் மிதமாக ஈடுபாடு கொள்ளச் சொல்லுகிறார். அளவற்ற ஆசையின்றி, பண்புடன் சகஜ மார்க்கத்தைப் பின்பற்றி, அப்பியாசம் பெறும் எவருக்கும் இப்பிறவியிலேயே கடைத்தேற்றம் கிடைக்கும் என்பதே அவரது சத்திய போதனை.

சத்தியம் உதயமாவதற்குத் தத்துவரீதியாகவும், பிரத்தியட்சக் கண்ணோட்டத்துடனும் நமது குருநாதர் கருணையுடன் காட்டும் வழியைப் பின்பற்றி, சத்திய நிலை அடைய அவரது அருட்துணையை நாடுவோம்; நலம் பெறுவோம்.

(தொடரும்)

சித்த குரு தியானம்

உருவோங்கும் மதுரையம் பதியை வணங்குகின்றேன்.
திருவோங்கும் சித்தாச்சிரமத்தைத் தொழுகின்றேன்.
பூஜிக்கத் தகுந்த ஸ்ரீசித்த குருவை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.
அந்த ஸ்ரீ சித்தகுரு ஹரியை வழித்துகின்றேன்.

சுவாமி ராமதாஸ் அருளுரைகள்

சமாதி என்பது என்ன?

தமிழ் வடிவம் ம. சி. சிதம்பரப்பிள்ளை

சிவ பெருமானுக்கும் பார்வதி தேவியாருக்குமிடையில் ஒருபோது சுவையான சம்பாசனை ஒன்று நடந்தது.

மும் மூர்த்திகளில் ஒருவரான சிவபெருமான் எவ் வேளையிலும் சமாதி நிலையிலே காணப்படுவார். அவர் அதிகமாக காணப்படும் இடம் சுருகாடாகவே இருக்கும். பிரபஞ்சத்தை விட்டுப் பிரியாதவராகச் சுதந்திரமாகத் திரிவார். இவ்வாறு திரியுங் காலங்களில் பார்வதி தேவியை கையங்கிரியில் இருக்கும்படி விட்டுவிடுவார். “தனக்கும் சமாதி நிலையைக் கற்றுத்தந்தால் இறைவனைப் பிரிந்திருக்கும் நிலையைத் தான் மறந்தவண்ணம் இருக்கலாம்” என இறைவனிடம் கேட்டார்.

உடனே பார்வதி தேவியை பத்மாசனத்தில் அமரும் வண்ணம் பணித்தார். கண்களை மூடச் சொன்னார். மனத்தை உள்நோக்கிச் செலுத்தித் தியானிக்கும் வண்ணம் கூறினார்.

அதன் பின்பு மேலே உள்ளவாறு சம்பாசனை நடந்தது.

சிவன்: இப்போது நீ எதைக்காண்கின்றாய்?

பார்வதி: எனது மனத்திரையில் தங்களின் விம்பம் தெரிகின்றது.

சிவன்: அதற்கும் அப்பாற் சென்று பார்க்கவும். என்ன தெரிகின்றது?

பார்வதி: ஒரு பிரகாசமான ஒளி தெரிகின்றது.

சிவன்: அந்த ஒளிக்கும் அப்பாற் செல்க. இப்போது என்ன தெரிகின்றது?

பார்வதி: “ஓம்” என்ற நாத ஒலியின் சப்தம் கேட்கின்றது.

சிவன்: அந்த ஒளிக்கும் அப்பாற் கடந்து செல்க. இப்போது என்ன அனுபவம் அடைகின்றாய்?

பார்வதியிடமிருந்து சிவனார் கேட்ட வினாவுக்குப் பதிலே கிடைக்கவில்லை. பிரபஞ்சத்துடன் இரண்டறக் கலந்த நிலையில் பார்வதி தேவியார் அமர்ந்துவிட்டார். இவருக்கு கேள்விக்குரிய விஷயம் ஒன்றும் இல்லை. பெறுவதற்குரிய ஒரு குறியும் இல்லை. விசாரணையும் இல்லை. விசாரணைக்குரிய விடயமும் இல்லை. இவை யாவும் உண்மையான, என்றும் உள்ள ஒன்றினுடன் சங்கமமாகிவிட்டது. இப்போது மாற்றம் இல்லாத, நாமம் இல்லாத, உருவம் இல்லாத இரண்டறக் கலந்த காட்சியான பிரமம் ஒன்றே எஞ்சி உள்ளது. இந்நிலையும் ஒரு சில நேரத்தின் பின்பு, பார்வதியார் சடநிலைக்கு மாறிலரும் போது “நான் பிரமம்” என்று மெதுவாகக் கூறும் சப்தம் கேட்டது.

பார்வதி தேவிக்கும் பரமசிவனுக்குமிடையே நடந்த இச்சம்பாஷனை மெய்யோ பொய்யோ என்பது கேள்விக்குரியதன்று.

தியானத்தின் வளர்ச்சியும் ஈற்றில் வந்தடையும் பலாபலன்களும் இவ்வித எடுத்துக்காட்டுக்களினால் விளக்கம் பெறுகின்றது.

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி
கி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின்

வாழ்த்துவரை

‘சித்தஞானவித்தகர் ஆத்மஜோதி’

என்ற நாமமே இனி உயர்ந்தோருலகில்

என்றும் நின்று நிலவும்.

மேன்மை பொருந்திய இந்த நாமத்தை உபகரித்த ‘சுழத் துச் சித்தர்’ என்ற நூலும், ஆத்மஜோதிப் பத்திரிகையும், பெரும் பாராட்டுக்குரியவை.

சித்தஞான வித்தகரான ஆத்மஜோதி, பாரதத்தில் சிறந்த ஸ்தலங்களை எல்லாம் தரிசித்திருக்கின்றார்கள். திருவருள் கை வந்த மகான்களின் ஆசி அவர்களுக்கு நிறையநிறைய உண்டு.

25-7-1982ல் ஸ்ரீ காயத்திரி சுவாமிகளின் தரிசனம் கிடைத்திருக்கின்றது. அந்தத் தரிசனம் திருமுருக தரிசனம் என்றே கூறிவிடலாம்.

1982 ஆவணி ஆத்மஜோதியில், ‘ஸ்ரீகாயத்திரி சுவாமிகளுடன் ஒருநாள்’ என்ற கட்டுரை எழுத்தென்னிப் படித்து மனத்திலிருத்த வேண்டியது. கணந்தோறும் நினைக்க வேண்டியது.

வித்தக ஜோதியின் ஆத்மீக சக்திக்கு இனி எடுத்துக் காட்டு வேண்டியதில்லை. ஆத்மீகசக்தி கணந்தோறும் அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கும்.

ஆத்மீக சக்தியின் ஒளிக்கிரணம், தமிழ் எங்கே உண்டு? சமயம் எங்கே உண்டு? ஆங்கெல்லாம் பரவிக் கொண்டே இருக்கின்றது. மற்றைச் சமயத்தவர்களுக்கும் பயன்படுகின்றது.

சித்தஞான வித்தகர் ஆத்மஜோதியைப் போல, தம்மை முழுவதும் சமயத்துக்கே அர்ப்பணித்தவரைக் காண்டல், அருமையிலும் அருமை.

அவர்களின் அருமையான சமயத் தொண்டு, மேன்மேல் வளர்ந்து பயன்படுவதாக என்று திருவருளை வேண்டுவதில் செய்து வாழ்த்துரை வழங்குவோமாக.

கலாசாலை வீதி,
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.
25-8-1982

கடவுளைப் பற்றிய சிந்தனை

கங்காதரன் - ஸ்ரீ அரவிந்தாசிரமம்-புதுவை

கடவுள் கற்பனைப் பொருளன்று, ஆத்மானுபூதியின்மூலம் உணரக்கூடிய அனுபவப் பொருளாகும். அதி தீவிர மெய்ப்பொருட் தேட்டங்கள் சர்வம் வாச தேவமயம் என்று உணர்ந்த உண்மை ஆசானைத் தேடி சரணடைந்து அவருடைய அருட்காப்பில் திருவடி நிழலில் தங்கி குரு சேவை என்றும் கிடைப்பதற்கரிய ஆத்மசாதனையின் மூலம் கீழியல் குணங்களினின்றும் அகந்தை தனிவுணர்வினின்றும் முற்றும் விடுபட்டு அருட்புலன்கள் மலர்ச்சியுறப் பெற்று உள்ளாழ்ந்த மோனத்தில் பரசாந்தப் பெருநிலையில் அருட்காட்சிகள் அருளொலிகள் அருளுணர்வுகள் ஆத்மானுபவங்கள் அகண்டாத்ம தரிசனம் ஐக்கியானுபூதி இவைகளின் மூலம் நாம் புலனுணர்வால் உணரப்படும் ஸ்தூலப் பொருட்களை விட இன்னும் ஸ்தூலமாகவும் தெளிவாகவும் பிரத்தியட்சமாகவும் சந்தேகத்திற்கு சிறிதும் இடமின்றி உணரக்கூடிய அனுபூதிப் பொருளாகும் கடவுள்.

கடவுள் என்றால் என்ன என்று அறிவாமல் கடவுளைக்காட்டு என்று கேட்பது சிறு குழந்தைச் செயலாகும். கடவுள் பிறரால் காட்டக்கூடிய பொருளன்று, பரிபக்குவ நிலையில் தனக்குத் தானே காணவேண்டிய பொருளாகும். அங்கிங் கெழுதபடி எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திலங்கும் பரிபூரணானந்தப் பரம் பொருளாகும் கடவுள்.

கடவுளுடைய சாந்திதியம் அல்லும் பகலும் அனவரதமும் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளது. கடவுளில்லாத இடமே இல்லை. நாம் காணும் இவ்விஸ்வப்பிரபஞ்சத் தோற்றங்கள், இயக்கங்கள் எல்லாம் அதனுடைய எல்லையிலா ஆற்றலின் விளக்கமே. இம் மகத்தான பேருண்மையானது உணரமுடியாத படி அஞ்ஞானமாகிய மாயை இருத்திரையால் மறைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆசைவாய்ப்பட்டு புலன்வழி சென்று விஷயபோகங்களை நாடி சதா சலித்துக்கொண்டிருக்கும் மனமானது தாய்மையும் அமைதியுமுற்று உள்முகப்பட்டு எண்ணங்களற்ற நிச்சலன மோன நிலையை அடையும் போது நமது இதயக் குகையின் ஆழ்ந்த அமைதியின் மோனத்தில் அங்குஷ்ட பரிமாணம் மறைந்துறைவதும் இறைவனுடைய தன்மைகள் பாவற்றையும் தன்னகத்தே கொண்டதும் இறைவனெனும் அகண்டப் பெருங்களவில் சிதறிய சிறு பொறியுமாகிய அந்தராத்மை உணர்ந்து

அதன் உதவியால் அனைத்துமாய் விரிந்தியங்கும் அகண்டாத்மனை சாட்சாத் கரித்து பிறப்பின் சுழலினின்றும் புத்த தொந்தங்களினின்றும் முற்றும் விடுபட்டு வாழ்வின் உண்மையையும் மரணத்தின் ரகசியத்தையும் உணர்ந்து என்றும் அழியாத அமரத்துவ நிலையை அடைந்து நிரந்தரம் பேராணந்தம் பெருங்கனிப்பால் திளைக்கிறோம்.

நாம் புலனுணர்வினாலும் அறிவின் ஆராய்ச்சியினாலும் உணரும் இப்பிரத்தியட்ச உலகமே உண்மை. அதற்கப்பால் வேறொன்றுமில்லை. மனமே வாழ்வின் இறுதியான நிலை. கடவுளென்பது வெறும் மனமயக்கமே என்று பிரத்தியட்ச வாதமும் பௌதீக விஞ்ஞானமும் பகருகின்றன.

இவைகளுக்கு மாறாக நாம் காணும் இவ்விஸ்வப் பிரபஞ்சத் தோற்றங்களுக்கு மனஉணர்விற்கும் பின்னால்தான் உண்மையான நிஜபுருஷனுள்ளான். கடவில் இயல்பாக அலைகள் தோன்றுவதைப் போன்று யாவும் அவனிவின்றே தோன்றி இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன என்று சாதனமான இந்து தத்துவ தரிசனபோதம் அருளுகின்றது.

மனம் குறுகியது. வரம்பிற்கு உட்பட்டது. விஷயங்களைப் பகுத்துப் பார்ப்பது. தொகுத்துப் பார்க்கும் ஆற்றலற்றது. அஞ்ஞான இருளால் கவியப்பட்டு சதா சலசலத்துக்கொண்டிருப்பது. அதன் உதவியால் வாழ்வின் உண்மையை பரிபூரணமாக உணரமுடியாது. ஸ்தூல, பிராண, மன உணர்வு நிலைகளுக்கு மேலேயுள்ளதும் அகண்டாத்மாவாகிய இறையுணர்விற்குக் கீழேயுள்ளதும் மனத்தின் பேராற்றல்களையும் இறைவனுடைய அருட்குணங்கள் யர்வற்றையும் ஒருங்கே தன்னகத்தில் கொண்டதுமான ஒரு உணர்வு நிலையினால்தான் வாழ்வின் உண்மைகளை பூரணமாக உணர்ந்து வாழ்வின் கேள்விகளுக்கு விடைகண்டு கொந்தளித்து குமுறும் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களுக்கு மத்தியிலேயே அவைகளால் சிறிதும் பாதிக்கப்படாமல் எந்நிலையிலும் இறைவனுடைய சாதித்தியத்தை உணர்ந்து நிரந்தரம் இறையுணர்வில் வதிந்து ஆத்மா னந்தராய் வாழமுடியும்.

நாம் எந்த உருவில் கடவுளை வழிபடுகின்றோமோ அந்த உருவில் கடவுள் நமக்குக் காட்சியளித்து அருள்பாலிக்கிறான் என்று அருள்மறைகள் அருளுகின்றன. இது வெறும் நம்பிக்கையன்று. உலகெங்குமுள்ள மெய்யடியார்கள் அனுபவ வாயிலாக உணர்ந்த பேருண்மையாகும். ஆத்ம சாதனையின் மூலம் கிட்டும் அரும்பெரும் பேறுகளாகிய சாலோக, சரூப, சாமீப, சாயுச்சிய நிலைகளெல்லாம் வெறும் மனோகற்பனைகளன்று.

அதி நீவிர ஆத்மசாதனை காலக்கிரமத்தில் பரிபக்குவமும் ஆத்ம பரிபூரணத்துவமும் அடைவதுடன் அருளொளியின் இறக்கத்தால் மனப் பிராண குட்சம சரீரங்கள் என்றும் அழியாத ஒளிமயமான அருளுடலாக மாறி தன் இயல்நிலையை யதார்த்த சொரூபத்தையுணர்ந்த சைத்திய புருடனுடன் சாலோக சாரூப சாமீப நிலைகளையடைந்து நிரந்தரம் பேராசுரத்தத்தை அனுபவிக்கிறான். சைவம், வைணவம், சாக்தம் முதலிய தத்துவதரிசனங்கள் அருளும் கைலாசம், வைகுண்டம், சக்திலோகம் முதலிய அருளுலகங்களெல்லாம் பரிபக்குவநிலையில் ஜீவன பிரத்தியட்சமாக உணரும் அரும் பெரும் நிலைகளாகும். தனி உருவமும் தனி இயல்பும் அழிந்து இறைவனுடன் இரண்டறக்கலந்து ஒன்றும் சாயுச்சிய நிலையொன்றே உண்மை, மற்ற நிலைகளெல்லாம் மனத்தின் கற்பனை என்று சில தத்துவ தரிசனங்கள் அருளுவது சரியன்று.

ஒன்றுமில்லாப் பெரும் பாழ்நிலையில் இருந்து போற்றலுடையதும் அற்புதங்கள் நிறைந்ததுமான இவ்விஸ்வப்பிரபஞ்சமாக விரிந்து இயங்கும் இறைவனுக்கு தன் மெய்யடியார்கள் விரும்பி ஆசிக்கும் அருளுலகங்களையும் அமரத்துவ வாழ்வையும் அருளுவது சிரமமான காரியமன்று. தணியாத ஆர்வத்துடன் யார் எதை விரும்புகிறார்களோ அதை அவர்களுக்கு இறைவன் அருளுகிறான் என்பதில் ஐயமில்லை.

மனிதனுடைய அகமலர்ச்சிக்கும் ஆத்ம வளர்ச்சிக்கும் தகுந்தாற் போலவே அவன் வழிபடும் தெய்வத் திருவுருவங்களும் ஆத்ம சாதனைகளும் அமைகின்றன. பரிபக்குவமடையாத சாதாரண உணர்வு நிலையில் வதியும் மனிதனிடம் உயரிய ஆத்மீக நியமங்களைப் போதிப்பதும் பின்பற்றச் செய்வதும் பயனற்ற செயலாகும். அவனுடைய நிலைக்கேற்ப கலப்பமான ஆத்மீக சமய நியமங்களைப் போதிக்க வேண்டும்.

மிகமிக சாதாரண தெய்வவழிபாடு முதல் ஆத்மீக வாழ்வின் மகோன்னத சிகரமாகிய பரசாந்தமோன சமாதி வரை யாவும் மனிதனுடைய நிலைக்கும் ஆத்மீக வேட்கைக்கும் ஆதரிசத்திற்கும் தகுந்தாற் போலவே அமைகின்றன.

கல்லில் கடவுள் இல்லை என்பது கடவுளைக் காணாதவர்களுடைய வாதமாகும். கல்லாய் ஆனதே கடவுளென்றால் கல் கடவுளல்லாது வேறு என்ன: புல்லாய் புழுவாய் புழுதி மண்ணாய் இப்புஷியாய் விரிந்தது கடவுளாகும். புல்லும் கடவுள் என்று நமக்குப் புரியச் செய்வதுவே யோகமாகும்.

சாணிப்புழுவுங் கடவுள். உலகில் சாவும் வாழ்வும் கடவுள். சாணியில் கடவுள் இல்லை என்போர் ஆத்ம சாதனை செய்தவர்கள் அல்ல.

சாதனையின் இறுதிக்கட்டத்தில் ஆத்மானுபூதியின் மூலம் அனைத்தையும் கடவுளென்று உணர்வதுவே கடவுளைக் காண்பதாகும்.

இதுவே யோகானுபவங்களின் மணி மகுடமாகும். கடவுளைக்காண முடியும். ஆர்வமும் நம்பிக்கையுமுடைய அதிதீவிர ஆத்மசாதகர்களுக்கு கடவுளைக்காண வழிகாட்ட முடியும். பரிபக்குவ நிலையில் தனக்குத் தானே காணக்கூடியதாகும். கடவுள் பிறரால் காட்டக்கூடியதன்று. இறையருளால் மாயை இருந்திரையகன்று அகந்தைத் தனி உணர்வு அழியும் போது இவ்வுலகில் கடவுளைத் தவிர வேறு எதையுங் காணமாட்டோம்.

கடவுள் சிருஷ்டிக்கு அப்பால் எங்கோ வெகு தூரத்திலுள்ள ஒரு பொருளன்று. நாம் காணும் இவ்விஸ்வப்பிரபஞ்சத் தோற்றங்களெல்லாம் கடவுளெனும் அருளமுத ஒளிக்கடலில் தோன்றி இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் அலைத்திரள்களேயாகும்.

நமக்குச் சமீபமாக உள்ள பொருள்கள் அனைத்தினுள்ளும் மிகச் சமீபமாக உள்ளதும் நம் வாழ்நாள் முழுவதும் நம்முடன் கூடவே இருந்து நமக்கு வழிகாட்டி நடத்திச் செல்வதும் நம் இதயக்குகையில் மறைந்து உறைவதுமான அந்தராத்மா கடவுளின் அம்சமாகும். கடவுள் என்றால் என்ன என்பதை அனுபவ வாயிலாக உணராமல் கடவுளைப்பற்றி விவாதிப்பதும் இல்லை என்று மறுப்பதும் அப்படி இருந்தால் மூடமீது கொண்டுவந்து காட்டு என்பதும் நகைப்புக்கிடமான செயலாகும்.

ஸ்தூல பிராண மன உணர்வு நிலைகளில் வதியும் சாதாரண மனிதர்களாகிய நாம் மனோதிததுரிய நிலையில் எண்ணங்களற்று நிச்சலனமோனத்தில் ஆத்மானுபூதியின் மூலம் உணரக்கூடிய கடவுளையும் ஆத்மானுபவ அரும் பெரும் பேறுகளைப்பற்றியும் விமர்சிப்பது பெரும்பிழையேயாகும். கடவுள் உண்மைப் பொருள், என்றும் உள்ள பொருள், ஆத்மானுபூதியின் மூலம் உணரக்கூடிய மெய்ப்பொருள் கடவுள். காலங் கடந்தது. கட்டற்றது. முக்காலங்களிலும் இருக்கக்கூடியது. நிச்சலனமோனமாய் அருளொளியுணர்வாய் ஆனந்த சொருபமாய் அனைத்திற்கும் மூலமாய் அகண்டாத்மனாய் இருக்கும் சாஸ்வதப் பொருளாகும் கடவுள்.

நவீன சிந்தனையாளர்களாகிய பெளதீக விஞ்ஞானிகளில் பலர் கடவுளைப்பற்றிய சிந்தனையும் மறு உலக வாழ்வில் நாட்டமும் உண்மைக்கு மாறானது. தேவையற்றது, காலத்துக்கொவ்வாதது என்றும், வாழ்வை வளமுறச் செய்து வாழ்வின் தேவைகளைப் பெருக்கி குறைவற அனுபவிப்பதன் மூலம் இன்பத்தை அனுபவிக்கமுடியும். நாம் காணும் பிரத்தியட்ச உலகுக்கப்பால் வேறொன்றுமில்லை. இருப்பதாக நம்புவது மனோகற்பனையே. வாழ்க்கை புலனுக்ர் இன்பங்களை நுகர்ந்து இன்புறுவதற்காகவே ஏற்பட்டது. மனமே மனிதன் மனதுக்கு அப்பால் வேறொன்றுமில்லை என்று வாதிக்கின்றனர்.

புலன்களும் புலன்களால் அனுபவிக்கும் விஷய போகங்களும் அழிவும் மாறுதலுமுடையன. இவைகளின் மூலம் நாம் எப்படி நிலையான இன்பத்தை அனுபவிக்க முடியும். (தொடரும்)

தேவேந்திர பதவி கிடைத்தும் பெண் மயக்கால் பாம்புரு அடைந்த பார்த்திபன்

க. வேலாயுதம்—தம்பலகாமம்

மனித மனத்தில் எழும் ஆசைகளே மனிதன் பிறப்பு இலட்சியத்தை நோக்கி முன்னேறி ஆத்மலாபத்தை அடைய முடியாமல் தடுக்கிறது. ஆகவே ஈசனோடாக்னும் ஆசையை அறுங்கள் என்று திருமூலர் போன்ற மேலோர்கள் கூறியுள்ளனர். பின்வந்த புத்தபிரானும் ஆசையை ஒழித் தாலன்றி மனிதன் விடுதலை பெறுவதற்கு வேறு வழியில்லை என்று வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார். வேத சாத்திரங்கள் பெரியோர்கள் அனைவரும் ஒரேமுகமாக ஆசையை அழித்து இருவினை ஒப்பான மேல்நிலைக்கு உயருமாறு கூறினாலும் மனிதனால் ஆசையை ஒழிக்க முடிகிறதா? சாதாரண மனித நிலையை விட்டு உயர்ந்து யாருக்கும் கிடைக்காத தேவேந்திர பதவி கிடைத்தும் பெண் ஆசையில் சிக்கி மிகக் கீழ்நிலையை அடைந்த ஒரு மன்னனின் கதையை மகாபாரதம் பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறுகின்றது.

நூறு அஸ்வமேத யாகங்களை விக்கினமின்றி வெற்றிகரமாகச் செய்து முடிப்பவர் தேவலோக அதிபதியான இந்திர பதவியை அடைவர் என்பது தெய்வ நியதி. அஸ்வமேதயாகம் ஒன்று செய்வதானாலும் உலகத்திலுள்ள எல்லா அரசர்களுடன் போரிட்டு அவர்களைத் தோற்கடித்து இவர்களிடம் இருந்து திறைப்பொருள் பெற்றே இந்த யாகத்தைச் செய்து முடிக்க வேண்டும். இதுவன்றி இந்த யாக அனுஷ்டிப்பு தேவேந்திரப் பதவியைப் பெற்றுக் கொடுக்கும் வாய்ப்புடையதாக இருப்பதால் பதவியில் இருக்கும் இந்திரன் இந்த யாகம் நடைபெறாமல் தடுக்கப் பலவிதமான இடையூறுகளை யெல்லாம் செய்வான். இந்தவிதமாக ஏற்படும் தடைகளை யெல்லாம் சமாளித்து உலக வேந்தர்களை யெல்லாம் தோற்கடித்துப் பெரும் பிரயாசையுடன் நூறு அஸ்வமேத யாகங்களை வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்துப் பெறுதற்கரிய தேவேந்திர பதவியைப் பெற்றவன் உலக வேந்தர்களில் சந்திரகுலத்துதித்த வாயுவின் மைந்தனான நகுஷ மகாராஜன் ஒருவனேயாகும்.

நகுஷன் மண்ணாலும் மன்னனாக இருந்தாலும் தெய்வ சம்பந்த முடையவன். மதியின் கொள்ளுப்பேரன்; ஒருநாள் புரந்திரனின் உத்தியான வனத்தில் தனித்து நின்ற பேரெழில் மங்கையான ஊர்வசியின் அழகில் மயங்கிய பேராற்றல் உடைய அஷுணர்கள் அத்தெய்வ மங்கை

யைப் பலாக்காரமாக கவர்த்து சென்ற போது அப்பெண்ணின் அபயக் குரல் கேட்ட அவ் அவனார்களுடன் பொருதும் திறனின்றித் தேவர்களும் இந்திரனும் பரிதவித்து நின்றனர். மதியின் மகன் புதனின் புதல்வனாகிய புருரவஸ் என்னும் வீர பராக்கிரமன் தேர்நடத்திச் சென்று குரர்களைத் தோற்கடித்து வெற்றி வீரனாக அமரர்கள் வாழ்த்த ஊர்வசியைச் சிறைமீட்டு வந்தான். புருரவஸுக்கும் ஊர்வசிக்கும் புதல்வனாக உதித்தவன் வாயு என்ற பேர் உடைய வேந்தன். இவனை வேள்வியில் மிக்கோனென மகாபாரதம் பின்வருமாறு சிலாகித்துக் கூறுகின்றது.

“மாயநூருவின் வந்தருளந்த மான் வயிற்றில்
வாயு வென்றொரு செம்மலை யம்மகனளித்தான்
றேயவும் பலதேவரும் மகிழ மற்றிவனே
மேயவன் புகழ் வேந்தரில் வேள்வியான் மிக்கோன்” (மகாபாரதம்)

இந்திர பதவியைக் கருத்தில் கொண்டு உலகம் தோன்றிய காலம் முதல் பல மாமன்னர்கள் அஸ்வமேத யாகங்கள் செய்த போதிலும் நூறு யாகங்கள் செய்து இலட்சியத்தை எட்ட முடியாமல் தங்கள் முயற்சியை இடையில் கைவிட்டனர். இவர்களால் இந்திர பதவியை எட்டிப்பிடிக்க முடியாத போதிலும் அவரவர்கள் செய்த யாகபலனுக்கேற்ப இந்திர சபையில் அமரகோனுக்குச் சரிசமமாக வீற்றிருந்து பன்னெடுங்காலம் கவர்க்க யாகங்களை நுகர்ந்தனர். இவர்களில் மாதாந்தா போன்ற மா மன்னர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். உலகம் தோன்றிய காலமுதல் நூறு அஸ்வமேத யாகங்களை வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்து பூத உடலுடன் இந்திர பதவியை அடைந்தவன் வாயுவின் மைந்தனான நகுஷ மகராஜன் ஒருவனே என மகாபாரதம் கூறுகின்றது.

நகுஷனிடம் உள்ள குறை

மனிதனாக இந்த மண்ணுலகத்தில் வந்து பிறந்துவிட்டால் அவனிடம் குறைபாடுகள் வந்து சேர்ந்துவிடுகின்றன. எல்லாவற்றையும் விட மெல்லியலான் மீது கொள்ளும் ஆசையே பெரிய குறைபாடாக அமைந்துவிடுகின்றது. யாகபலத்தால் நகுஷன் புதிதாக இந்திரபதவிக்கு வந்ததால் பழைய இந்திரன் தேசம் வலியும் குன்றிப் பிரமச்சாரியையால் தொடரப்பட்டவனைப் போல் மாசடைந்து ஒழிந்து பூலோகம் வந்து ஒரு மறைவிடத்திருந்து சிவனைப் போற்றித் தவமாற்றிக்கொண்டிருந்தான். பழைய அரசன் உயிருடன் இருக்கும் போதே புதிய இந்திரனை வரவேற்று முடிசூடி அரசனாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய தர்ம சங்கடமான நிலை தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் எதிர்நோக்கி இருந்தது.

தங்களை எதிர்நோக்கும் கஷ்டநிலையையிட்டுத் தேவர்களும் ரிஷிகளும் வருந்திய போதிலும் புதிய இந்திர பட்டாபிஷேகத்துக்கான எல்லா ஆயத்தங்களையும் செய்து வந்தனர். நூறு முறை உலக வேந்தர்களைப் பணியச் செய்து அஸ்வமேத யாகங்களைச் செய்து முடித்து தேவ அரசைக் கைப்பற்றிய நகுஷ மன்னனிடம் ஒரு பெருங்குறை இருந்தது. சசிதேவியை அகஸ்மாத்தாகச் சந்தித்த மன்னன் தன்வசமிழந்தான். நகுஷனுக்குப் பெற்றற்கரிய இந்திர பதவியை விட இந்திரனின் மனைவியாகிய இந்திராணி இடமே அதிக நாட்டம் இருந்தது. எனவே புதிய மன்னனான நகுஷன் தன் வாழ்த்தைத் தேவ தூதர்கள் மூலம் சசிதேவிக்கு அறிவித்தான்.

புதிய இந்திரனின் போக்குக்கண்டு சசிதேவி கலங்கினாள். தான் பதவிக்கு வரும் இந்திரர்களின் நாயகியாக இருக்க வேண்டிய நியதி உடையவள் என்பது உண்மையே. ஆயினும் தன் பதி உயிரோடு இருக்கும் போது புதிய இந்திரனுக்கு நாயகியாக இருக்க வேண்டிய துர்ப்பாக்கியம் நேர்ந்துவிட்டதே என்று வருந்தினாள். உலகம் தோன்றி இது நாளவரை சசிதேவிக்கு இப்படியான ஒரு தர்மசங்கட நிலை நேரவில்லை. இப்போது நேர்ந்திருக்கின்றது.

உத்தியோகப் பொருள்கள்

திசைப் பாலகர்களுக்கும் மற்றும் கடமையில் இருக்கும் அமரர்களுக்கும் அவர் அவர்கள் பார்க்கும் கடமைகளுக்கு ஏற்றதான உபயோகப் பொருள்களையும் ஆயுதங்களையும் இறைவன் வழங்கி உள்ளான் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. மூன்றுலகுக்கும் அதிபதியான தேவராஜனுக்கு ஐராவதம் என்னும் வெள்ளை யானை. உய்ச்சிரவம் என்னும் வெண் குதிரை. காமதேனு என்னும் தெய்வப்பசு. கேட்டவற்றையெல்லாம் நல்கும் கற்பகத்தருக்கள். வரும் வரும் இந்திரர்களுக்கெல்லாம் மனைவியாக சிரஞ்சீவித்தன்மை வாய்ந்த இந்திராணி. வச்சிராயுதம் போன்றவைகள் இந்திர பதவிக்கான பொருள்கள். இதே போல் யம தேவனுக்கு சூலம், கால தண்டம், பாசம் போன்றவைகள் உரியன.

ஒரு பிரம கர்ப்பம் அல்லது பிரமனுக்கு ஒரு இரவு அல்லது பகல் முடிவதற்குள் பதினான்கு தெய்வேந்திரர்கள் ஆட்சி செய்து இறந்துவிடுவார்கள் என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் இந்திராணி இறப்பற்றுச் சிரஞ்சீவித்தன்மை உடையவளாய் என்றும் மாறாத இளமையும் அழகுமுடையவளாய் பதவிக்கு வரும் இந்திரர்களுக்கு மனைவியாக இருக்கும் நியதி உடையவள் எனச் சாத்திரங்கள் கூறுகின்றன. மனிதர்களுக்கு ஒரு வருடம் தேவர்களுக்கு ஒரு நாள் என்றும், இந்த வகையில் கணக்கிட்டு நூறு தேவ வருடம் வரையே ஒரு இந்திரரின் ஆட்சிக்காலம்

என்றும் படைப்புக் கடவுளான பிரமனுக்கு புகளும் இரவுமாக ஒரு நாள் வருவதற்குள் தேவ வருடம் நூறு உடையவர்களாக இருபத் தெட்டு இந்திரர்கள் அரசாண்டு முடிந்து விடுவார்கள் என்றும் ஒரு இந்திரன் இறந்து புது இந்திரன் பதவிக்கு வரும்போது இந்திர பதவிக்குரிய பொருள்களில் ஒன்றான சசிதேவி மனைவியாக இருக்கும் நியதி உடையவள். ஆனால் இன்று பழைய இந்திரன் உயிரோடு இருக்கும் போதே யாகம் செய்ததின் மூலம் நகுஷன் புதிய இந்திரனாக அமர லோகத்துக்கு வந்திருந்தான்.

புதிய இந்திரனுக்குப் புத்திமதி

இந்திராணி படும் துயர்கண்டு வருந்திய தேவ குரு பிரகஸ்பதி புதிய இந்திரனுடன் இதுபற்றிப் பேசினார். “அரசனே கிணற்று நீரை வெள்ளம் கொண்டுபோக முடியாது. அமராவதிக்கிறைவராகிய உனக்கே இனிச் சசிதேவி உரியவள். ஆனால் இந்த ஆட்சி மாற்றத்தில் ஒரு குறை பாடு நேர்ந்துள்ளது. முன்பெல்லாம் ஒரு இந்திரன் ஆட்சி செய்து நூறு தேவ வருடங்கள் கடந்து இறந்த பிறகே புதிய இந்திரன் ஆட்சிக்கு வரு வான். உம்மைப் போன்று மகா சாதனை நிகழ்த்தி இந்திர பதவிக்கு வந் தவர் இதுவரை யாருமே இல்லை. இப்போது பழைய இந்திரன் உருமாறி எங்கேயோ ஒளிந்துகொண்டிருக்கிறான். அவன் இறக்கும் வரையும் இந்திராணியை நாடாமல் இருக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றேன். காலம் சென்றால் எல்லாம் சரியாகி விடும். இந்திராணியே உம்மைத் தேடிவருவான். சிறிது பொறுமை காட்டினால் நல்லது” என்று தேவ குரு நகுஷனுக்குப் புத்திமதி கூறினார். அவர் பேச்சைக் கேட்டு நகுஷன் உள் மனதில் சினம் கொண்டான். “உங்கள் பழைய அரசன் கௌதமரின் மனைவியான அகலிகை மீது ஆசை கொண்டு தகாத முறையில் மாற்றுகுவில் போய் அவள் கற்பை குறையாடிய போது அதை நீங்கள் தடுக்கவில்லை, தண்டிக்கவில்லை. நான் என் பதவிப் பொருள்களைப் பெற முயலும் போது குறுக்கே வருகிறீர்கள்” என்று சற்று சூடாகவே குருவுக்குப் பதில் அளித்தான். பெண் மோகம் கொண்டவன் நல்ல புத்திமதிகளைக் கேட்க மாட்டான் என்று எண்ணிய பிரகஸ்பதி விடை பெற்றுக்கொண்டு தன் விடுதிக்குச் சென்றார். அங்கு அவரைக் காத்திருந்த இந்திராணி தன் நிலையைக் கூறி வருந் தினள்.

சப்த ரிஷிகள் சுமக்கும் பல்லக்கு ஊர்வலம்

தேவ குரு சிறிது நேரம் யோசித்து விட்டுச் சொன்னார் “புதிய இந்திரர்கள் பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்ட பிறகு சப்த ரிஷிகள் தாங்கும் கலிகை ஊர்ந்து உன்மாளிகைக்கு வரும் ஒரு சம்பிரதாயம்

வழக்கிலுள்ளது. இந்திர பதவியின் மேன்மையை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகவே இந்த நியதி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் மகா பெரியவர்களான சப்த ரிஷிகள் தாங்கும் பல்லக்கில் ஏறிப் பவனிவர இது நாள் வரை பதவிக்கு வந்த எந்த இந்திரனும் துணியவில்லை. ஆயினும் உன் எழிலில் மயங்கி இருக்கும் நகுஷன் இந்தக் கொடுமையைச் செய்யத்தயங்கமாட்டான். ஆகவே சப்த ரிஷிகள் தாங்கும் பல்லக்கில் அந்தப் புரத்துக்கு வரும் வழமை போல் வருமாறு அரசனுக்கு அறிவித்து விடு. அதனால் உன்னை எதிர் நோக்கும் அபாயம் குறைவதோடு புதிய இந்திரனும் தகுந்த தண்டனை அடைவான்” என்று இந்திரனுக்கு ஆலோசனை கூறினர். அலங்கரிக்கப்பட்ட சுவர்ண மயமான சிவிகையில் சர்வலங்கார பூஷிதரைய நகுஷன் அமர்ந்திருந்தான். வசிட்டர், அகத்தியர், விஸ்வாமித்திரர், அத்திரி ஆங்கிரேசன், பரத்து வாசர், மைத்திரி போன்ற மகான்கள் சிவிகையைத் தாங்கிக் சென்றனர்.

சாபம்

பெரியவர்களைப் பல்லக்குச் சுமக்கச் செய்யும் புதிய அரசனின் கொடுமையால் தெய்வ உலகுக்கு என்ன கேடுவிளையுமோ என்று அஞ்சியவர்களாக அமரர்களும் மகரிஷிகளும் பல்லக்கைத் தொடர்ந்து சென்று கொண்டிருந்தனர். சசி தேவியின் அந்தப்புரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. தன் ஆசை நிறைவேறப் போவதை எண்ணி மகிழ்ச்சிக்கடவில் ஆழ்ந்த நகுஷன் இந்தக் கிழட்டு ரிஷிகள் ஏன் இப்படி ஆமைபோல் அரக்குகிறார்கள் என்று எண்ணிச் சினங் கொண்டான். மிதமிஞ்சிய காம ஆசை பின் விளைவுகளை எண்ணிப் பார்க்க முடியாமல் செய்துவிட்டது. ஆகவே விரைந்து நடவுங்கள் என்று பொருள் படும் “சர்ப்ப சர்ப்ப” என்ற தேவ பாஷையால் அந்த மகான்களை விரைவாக நடவுங்கள் நடவுங்கள் என்று அதட்டிக்கூறினான்.

அவன் கூற்றைக் கேட்ட அந்தப் பெரியவர்கள் வெகுண்டனர். முனிவர்களுக்கு அரசரான அகத்தியர் சீறினர். ‘அற்பனுக்கு பவிச வந்தால் அவனுக்கு அடுக்காததுகளைத்தான் செய்வானாம். அதுபோல் உனக்கு இந்த தேவேந்திர பதவி தகாது. உன் வாயில் இருந்து புறப்பட்ட சர்ப்ப சர்ப்ப என்ற வார்த்தைகளுக்கமைய பூலோகத்திலுள்ள வனத்தில் பாம்பாகக் கிடந்து துயருறுவாய்’ என்று சாபம் இட்டார். நாராசம் போல் காதில் பாய்ந்த சாப வார்த்தைகளைக் கேட்டு நடுங்கியவனாகப் பல்லக்கிலிருந்து குதித்து அந்த மகாத்மாக்களின் பாதக்களைப் பற்றிக்கொண்டு தன்னைக் காப்பாற்றுமாறு வேண்டினான். ‘நீ பாம்பாகக் கிடந்து துயருறும் காலத்தில் சந்திர குலத்து அரச குமாரர்களான பாண்டவர்கள் வனவாசம் செய்யக் காட்டுக்கு வருவார்கள். நீ

வீமணப் பிடித்துக்கொள்வாய். அவனைத்தேடி தர்மசொகுதியான யுதிட்டிரன் உன் முன் வருவான். அவனைத் தரிசித்ததும் உன் பாம்புரு நீங்கித் தேவலோகத்தை அடைவாய்” என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார்கள். கிடைத்தற்கரிய இந்திர பதவி கிடைத்ததும் நகுஷன் காம ஆசையால் பாம்பாளுன் என மகாபாரதம் கூறுவதைக் காணலாம்.

“புரந்தரன் பதம் பெற்றபின் புலோமிசை முயக்கிற்
கிரந்து மற்றவ னேவலின் யானமுற்றேறி
வரந்தரும் குறுமுனி முனிவாய்மையான் மருண்டு
நிரந்தரம் பெரும் புயங்க மானவனும் மந்திருவன்”

(மகாபாரதம்)

புதுக்கோட்டை டாக்டர் தவத்திரு சாயிமாதா சிவ பிருந்தாதேவி விடுக்கும் வேண்டுகோள்!

உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ள அன்பு நிறைந்த பெரியோர்களே! தாய்மார்களே! உங்கள் அனைவருக்கும் நல்லாசிகள். இந்து சமயத்தில் ஷண்மதத்தை அதாவது ஸ்ரீ விநாயகர், ஸ்ரீ திருமுகுகன், ஸ்ரீ சிவபெருமான், ஸ்ரீ அம்பாள், ஸ்ரீ திருமால், ஸ்ரீ சூரியதேவன் ஆகிய ஆறு தெய்வங்களைக் கொண்ட ஷண்மதத்தை ஸ்தாபிதம் செய்தவர்கள் ஆதிசங்கர பகவத்பாதாள். இந்த ஆறு தெய்வங்களுக்கும் எங்கும் இல்லாத திருக்கோவிலை நிர்மாணிக்கும்படி கட்டளை இட்டவர்கள் ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகர சங்கராச்சாரியார் சுவாமிகளாகும். 24-6-82 அன்று புதுக்கோட்டையில் சாயிமாதா அவர்கள் கட்டிய மேற்கண்ட கோவில்களை சும்பாபிஷேகம் செய்துவைத்தவர்கள் ஹேகத்தரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம் ஸ்ரீ ஹேயேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரியார் சுவாமிகள் ஆகும். இக்கோவில்களின் தினசரி பூஜாகைங்கரியங்கள் அர்ச்சனை அபிஷேக ஆராதனைகள் ஊழுகாலம் வரை நடைபெற பக்தர்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்திய ரூபாய் 101-00 நூற்றி ஒரு ரூபாய் தொகை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

Dr. Thavathiru
Sayimatha Siva Brindadavi
Shanmatha Ashramam
Teavanagar
Mackuvadi
Pudukkottai - 622001
S. INDIA.

சங்கராச்சாரியார் சுவாமிகள் அவர்கள் கட்டிய மேற்கண்ட கோவில்களை சும்பாபிஷேகம் செய்துவைத்தவர்கள் ஹேகத்தரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம் ஸ்ரீ ஹேயேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரியார் சுவாமிகள் ஆகும். இக்கோவில்களின் தினசரி பூஜாகைங்கரியங்கள் அர்ச்சனை அபிஷேக ஆராதனைகள் ஊழுகாலம் வரை நடைபெற பக்தர்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்திய ரூபாய் 101-00 நூற்றி ஒரு ரூபாய் தொகை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

திருத்தல வரலாறு

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் ஸ்தல வரலாறு

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் மதுரையிலிருந்து இராஜபாளையம் செல்லும் வீதியில் உள்ளது. ஒரு காலத்தில் இப்பகுதி முழுவதும் செண்பகவனமாக இருந்தது. இரண்டு ரிஷிகள் ஒரு சாபத்தினால் வேடர்களாகப் பிறந்து இவ்வனத்தில் வாழ்ந்தார்கள். இவர்களில் ஒரு வேடனது பெயர் வில்லி என்பது, இன்னொருவன் பெயர் கண்டன் என்பது. இளையவனான கண்டன் வேட்டைக்குச் சென்ற இடத்தில் புலியினால் கொல்லப்பட்டான்.

இதனால் மனமுடைந்து வாழும்போது பரந்தாமன் வில்லியினது கனவில் தோன்றி 'நீ இந்தக் காட்டை அழித்து ஒரு நகரமாக்கு. பாண்டி, சோழ நாடுகளிலிருந்து அந்தணர்களைக் கொண்டுவந்து குடியேற்று என்று சொல்கின்றார். அதன்படியே வில்லி காடுதிருத்தி நாடாக்கிய நகரம்தான் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர். அந்த வில்லி புத்தூரில் கோயில் கொண்டிருப்பவர்தான் வடபத்திரசாயி, ஆண்டாள் முதலியோர்.

ஸ்ரீ வில்லி புத்தூரில் துளசி வனத்திடையே கண்டெடுத்த குழந்தைதான் ஆண்டாள். இக்குழந்தையைப் பெரியாழ்வார் கண்டெடுத்து கோதையார் என்று பெயர்சூட்டி வளர்த்த படியினால் 'ஆழ்வார் திருமகளார்' என்றும், தாம் சூடிக் களைந்த மாலையினை இறைவனுக்கு அணிவித்து வந்ததால் 'சூடிக்கொடுத்த சுடர்க் கொடியார்' என்றும், பிரபந்தங்கள் மூலமாக உலகமக்களை உய்வித்து அடிமை கொண்டவராக கருதப்படுவதால் ஆண்டாள் என்றும் அழைக்கப்படுவார்.

கோயில் அமைப்பிலே முன்நிற்பது வடபத்திர சயனர் கோயில்தான். பெரியகோபுரம் இருப்பதும் அந்தகோயிலுக்குத்தான் என்றாலும் இத்தலத்தில் முக்கியத்துவம் எல்லாம் ஆண்டாள் திருக்கோயிலுக்குத்தான். கருவறையினுள்ளே தான் ஆண்டாள், ராஜமன்னார், பெரிய திருவடி மூவரும் சேவை சாதிக்கிறார்கள். நடுவில் ரங்க மன்னர், அவரது வலப்பக்கத்தில் ஆண்டாள்; இடப்பக்கத்தில் பெரிய திருவடியாம் கருடாழ்வார் எழுந்தருளியிருக்கிறார்கள், ரங்கநாதர்

திருமணக் கோலத்தோடு கூடிய ராஜ கோலத்தில் ராஜகோபாலனாகக் கையில் செங்கோல் ஏந்தி நிற்கிறார். ஆண்டாளோ சர்வாலங்கார பூஜிதையாக அவர் பக்கலில் நிற்கிறார்.

ஆண்டாள் வளர்ந்து பருவமங்கையானதும் தன் காதலனாகப் பெருமானையே வரிக்கிறாள். ‘மாலிருஞ்சோலை எம்மாயற்கு அல்லால் மற்றொருவர்க்கு என்னைப் பேச ஒட்டேன்’ என்று சாதிக்கிறாள். ‘மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றாத முத்துடைத்தாமம் முறை தாழ்ந்த பந்தற் கீழ், மைத்துனன் நம்பி மதுகுதன் வந்து கைத் தலம் பற்றி’ மணமாலை சூட்டக் கனகக் காண்கிறாள். இப்படி இவள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறாளோ என்று பெரியாழ்வார் கவலையடைய, ஆழ்வாரது கனவிலே திருவரங்கச் செல்வனே வந்து கோதையைத் திருவரங்கம் அழைத்துவர வேண்டும் என்றும் அங்குத் தாமே அவனைத் திருமணம் செய்து கொள்வதாகவும் சொல்கிறார். ஆண்டாளை மணியப் பல்லக்கிலே ஏற்றி வாத்திய கோஷங்களுடன் திருவரங்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறார் பெரியாழ்வார்.

“சூடிக் கொடுத்த சுடர்க் கொடி வந்தாள்
சுரும்பார் குழல் கோதை வந்தாள்
திருப்பாவை பாடிய செல்வி வந்தாள்
தென்னரங்கம் தொழு தேசியள் வந்தாள்”

என்று அவளை எதிர் கொண்டு அழைக்கின்றனர். சூடிக் கொடுத்த நாச்சியாரும் எல்லோரும் காணும்படி அழகிய மணவாளன் முன்பு சென்று அவன் திருவடி வருடி அவனுடன் இரண்டறக் கலக்கின்றாள். இதைப்பார்த்த பெரியாழ்வார்

“ஒரு மகள் தன்னை உடையேன்
உலகம் நிறைந்த புகழால் திருமகள் போலவளர்த்தேன்
அவளைச் செங்கண் மால்தான் கொண்டுபோனான்”

என்று துக்கித்துப் பெருமானிடம் கோதையைப் பலர் அறிய ஸ்ரீவில்லி புத்தூரிலே திருமணம் செய்தருள வேண்டும் என்று வேண்ட, அழகிய மணவாளனும் அப்படியே செய்கிறேன் என்று பங்குனி உத்திரத்தன்று கருடாழ்வான் மீது கோதையுடன் வந்து திருமணம் செய்து கொள்கிறான்.

அன்று முதல் ரங் கமன்றர் கோதையுடனும் பெரிய திருவடி யுடனும் ஸ்ரீ வில்லி புத்தூரிலேயே கோயில் கொண்டிருக்கின் றார். பெரியாழ்வாருட ில் ஆண்டாளும் பாடிய பாசுரங்களே நாலாயிரம் பிரபந்தத் தில் முதலிடம் பெற்றிருக்கின்றன. ஆண்டாள் கோயில் விட ானம் தங்கத்தகடு போர்த்தப் பெற் றது. இதில் ஆண்டாள் திருப்பாவைப் பாடல்களை விழுக்க வல்ல திருஉருவங்கள் அவ மக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆண்டாள் கோயிலை விட்டு வெளியே வந்து வடகிழக்கு நோக்கி நடந்தே வடபத்திர சட னர் கோயிலுக்கு வரவேண் டும். அங்குப் போகும் வழியில் ஆ ண்டாள் பிறந்த நந்தவனம் இருக்கிறது. அங்குள்ள கோயிலில் ஆ ண்டாளது திருஉருவம் சிலைவடிவில் தனியே இருக்கிறது. பெ ரியாழ்வாரும் ஆண்டா ளும் பலப்பல பாசுரங்கள் பாடி இருந் தாலும் வில்லிபுத்தூர ரைப் பற்றிப் பாடிய பாடல்கள் இரண்டே - இரண்டுதான். மற்றைய ஆழ்வார்கள் இந்த வடபத்திரசட ானை மங்களாசாச னம் செய்ததாகத் தெரியவில்லை.

கோதையையும் பெரியாழ்வாரையும் பற் றிப் பின்வந்த வர்கள் பாடிய பாடல்கள் அனந்தம். அவைக ளில் கோதை யைப் பற்றி உய்யக்கொண்டார் பாடிய பாடல் பிர சித்தம்.

அன்னவயல் புதுவை ஆண்டாள் அரங்கற்கு
பன்னு திருப்பாணை பல்பதியம்-இன்னிசையம் ல்
பாடிக் கொடுத்தாள் நற்பாமாலை பூமாலை
சூடிக் கொடுத்தாளைச் சொல்லு. என்பது பாட ல்

தீர்த்த மகிமை

கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி என்ற மூன்று தீர்த்தங்களும் சக்கரத்தாழ்வாரைத் திருமஞ்சனமாட்டுவதற்காகத் திருமுக் குளமாக உருவெடுத்து விளங்கிவருகிறது.

நாச்சியார் திருக்கோயிலில் கண்ணடித் தீர்த்தம் என்ற ஒரு புண்ணிய தீர்த்தம் கிணறு வடிவமாக உள்ளது.

வடபத்ரசாயி கோயில் முன் விஷ்ணு தீர்த்தம் என்ற பெயரோடு விளங்கி வருகிறது.

மண்டுக பர்வத சிகரத்திலிருந்து அருவியாகப் பெருகி வருவதும் மண்டுக முனிவரின் சாபத்தைப் போக்கியதுமான

மண்ணு தீர்த்தம் ஒன்று இருக்கிறது. மேலும் செண்பகத் தோப்பில் ஓடுகிற நதி வடிவத்தில் ஐந்து தீர்த்தங்கள் உள்ளன.

அச்செண்பகத் தோப்பின் தெற்கு ஓரம் உள்ள நதியை வசிட்ட தீர்த்தம் என்பர்.

வடபுறமுள்ள தீர்த்தத்தை அவ்யய தீர்த்தம் என்பர்.

ஐந்துக்கும் நடுவிலுள்ள தீர்த்தத்தை இந்திராதி லோக பாலகர் தீர்த்தம் என்று சொல்லுவர்.

வடக்கில் உள்ள தீர்த்தத்தை அப்சர தீர்த்தம் என்பர்.

வடகடைசியிலுள்ளதை வித்தியாதர தீர்த்தம் என்று சொல்வர்.

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூருக்கு வடக்கில் ரெங்குபர்வதம் ஒன்று இருக்கிறது. அதில் அருவி வடிவத்தில் கண்வதீர்த்தம் இருக்கிறது.

திருத்தேர்

இவ்வூரிலுள்ள திருத்தேர் முழுத்தேர் என்பார்கள். இது போன்ற மிகப்பெரிய தேர் திருவாரூர் தவிர வேறெங்கும் கிடையாது. திருவாரூரில் தேரோட்டம் நின்றுவிட்டது. தேர் புறப்பட்டால் திரும்பி நிலை வந்துசேர நாட்கணக்கானாலும் ஆகலாம். அது ஆண்டாள் ராஜமன்னார் சங்கற்பத்தைப் பொறுத்தேதான். ஏனெனில் இதனை இழுக்கக் குறைந்தது 3000 ஆட்களாவது வேண்டும். இத்தேரின் சிற்பநுட்பங்கள் மிகச்சிறந்தன. இத்தேரின் வடம் தேரின் கோக்கும் இரும்பு வளையத்தில் 'சாலிவாகன சகாப்தம்' கொல்லம் 1025 வருஷம் சௌமிய வருசம் ஆவணி மீ 14ம் திகதி குருவாரம் என்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இது 130 ஆண்டுகளுக்கு முன் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இத்திருத்தேர் வானமாமலை ஜீயர் சுவாமிகளால் செய்யப்பட்டது. மற்றத் திருவிழாக் களுக்கு உபயோகப்படும்படியாக "கோரதம்" என வழங்கும் பழுக்காய்த் தேர் காக்கி வாடம்பட்டி ஜமீன்தார் எதிராஜுலு நாயுடு அவர்களால் செய்யப்பட்டது ஒன்று இருக்கிறது.

இக்கோயில் வைகாச ஆகமப்படி பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டது. ஆகவே முறைப்படி நாள்தோறும் விஸ்வரூபம், காலசந்தி, பூர்ணபாத்ரம், சாயரட்சை, அத்தாளம், அரவணை என்று ஆறுகாலப் பூஜைகளும் தவறாமல் நடக்கின்றன. திரு விழாக்களில் ஆடிமாதம் நடக்கும் பூரஉத்சவமே பெரிய உத்சவம்.

ஏழாலை யைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட
ஆத்மீக வள்ளல் ஆத்மஜோதி ஆசிரியர்
திரு. நா. முத்தையா அவர்களுக்கு
ஈழம் வாழ் சைவ மக்களால் வாசித்தளிக்கப்பெற்ற

பாராட்டுப் பத்திரம்

(ஆக்கியோன்: மு. கந்தையா)

நேரிசை வெண்பா

இந்துமத மோங்குமிட மெங்கெங்குஞ் சென்றுலவி
முந்துபணி யாற்றும் முதுதொண்டன் - சந்தமுறும்
ஞானசித்த வித்தகனார் நாமுத்தை யாநற்சீர்
ஆனதெரிந் தேத்தவல்லார் ஆர்.

நேரிசையாசிரியம்

பெரியல் மருதமர் பெரியதம் பிரான்முதல்
சீரியல் வேணி நிருமலன் ஆலயம்
ஏழுடன் வளமுறும் ஏழாலை யம்பதி
வாழ்வுறு வேளாண் மகிழ்குல மகிபன்
நல்லியல் நாக மணிதவப் புதல்வன்
தானுமோர் நாக மணியெனுந் தகவினன்
தொல்லிய லீழத்தும் தொகுபா ரதத்தும்
மல்கிய வளஞ்சால் மலேஷிய நாட்டினும்
இந்துநே சியத்தினும் இலங்குயா வாழுதல்
ஹிந்துவாழ் வொளிருங் கிழக்கிந்தய கிஷினும்
தமிழ்தலை பெடுக்கவுஞ் சமயம்நின் றேங்கவும்
முந்துதன் முயற்சியின் முதன்மைபெற் றுயர்ந்தோன்
'மீடான்' நகர்முதல் மேவுபல் நகர்களில்
ஈடார் வரிசைகள் எண்ணில் படைத்தோன்
ஆத்தும ஜோதியால் அகிலமும் புரப்போன்
முத்தொளிர் விளக்கத்து முத்தைய னார்புகழ்
எத்திசை மருங்கினும் ஏத்தா தாளில்
அத்தகு வித்தகற் கணிதிகழ் மதுரை
வித்துவ சபையினர் விழைவுறு நண்பினில்
மற்றவர் பெயரில் மகிதலம் வலம்வரும்
ஈழத்துச் சித்தராம் இணையிலி நூல்தொழு

இத்தகு சித்தரை இனங்கண் டெடுத்தவர்
மெய்த்தகு ஞான சித்தரே யாமென
சித்தஞான வித்தக ரெனுஞ்சீர்
மான விருது வழங்கினர் கண்டர்!
வம்மினே வம்மின் வளமா ரீழ்த்துச்
செம்மைகொள் மனத்தீர் திருவருள் நலத்தீர்
இம்மையே அம்மைக் கியல்தக வுடையீர்
வாழ்த்துகம் வாழ்த்துகம் வாழ்த்துகம் வாழ்த்துகம்
ஏத்தொலி முரன்றெழ வாழ்த்துகம் வாழ்த்துகம்
பூத்தெழில் குலுங்கும் பொலிவுடை யான்புகழ்
வாழ்த்துகம் வாழ்த்துகம் வளஞ்சால் உலகினில்
இந்து சமயம் இயலிடந் தொறுந்தொழும்
முந்துநற் பணிகள் மேவிட
அந்தம் லாழி வாழிய வெனவே.

விருத்தம்

செந்தம் பீழம் வாழி செறிசுவத் தமிழர் வாழி!
அந்தமில் சைவம் வாழி அரன்புகழ் மலிந்து வாழி!
இந்துவாம் ஞானசித்தர் எங்கள்முத் தையனுஞ்சீர்
பைந்தமிழ்ச் சீர்போ லோங்கிப் பல்லாண்டு வாழி வாழி!!

சுபமஸ்து

ஈழம்வாழ் சைவ மக்களின் ஆதரவின்
ஏழாலை இலந்தைகட்டி
ஸ்ரீ பாதாள ஞானவைவரவர் ஆலய பரிபாலன சபை
இந்து இளைஞர் மன்றம்

சித்த குரு தியானம்

யுகந்தோறும் ஹரியானவர் சித்த ரூபம் தரித்து ஞானத்
தையும் ரிஷி ரூபம் தரித்து கர்மத்தையும் யோகி ரூபங்
கொண்டு யோகத்தையும் உபதேசிக்கிறார்.

சரணடையும் சேதனர்கள் அனைவருக்கும் மோட்சம்
தருபவனும் நிரந்தரமாய் நிலைநிற்கும் உபாயமானவனும்
கருணைக் கடலாய் நிலையான முதல் ஆசாரியனும் இலக்குமீ
நாதனுமான ஸ்ரீ மந்நாராயண சித்ருருவைச் சரணடைகின்
றேன்.

சிந்தை கவர் சித்தர்

— புலவர் விஞ்ஞானிக்கம்-தமிழ்நாடு —

அறம் பழுக்கும் தருவாக, ஆருயிர்க்கு ஒரு துணையாக அன்னை மீனாட்சியானவள் தங்கி தேனாட்சி செய்யும் மதுரையிலே சீரும் சிறப்புமிக்க சித்தாச்சிரமம் ஒன்று பல்லாண்டு காலமாகத் திகழ்கின்றது. அச்சித்தாச்சிரமத்தில் ஆன்றோர்கள் பலரின் சிந்தையைக் கவர்ந்த, கவர்கின்ற கவரும் வண்ணம் பூஜ்ய ஸ்ரீ சித்தநாஹரி சுவாமிகள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

இப்புனித சித்தாச்சிரமம் ஸ்ரீ சித்தகுரு அருளால் கல்வி, கலை, கலாச்சாரம் முதலிய துறைகளில் ஆன்மீக-தார்மீக இயக்கம் நடத்தி வருகின்றது. ஆச்சிரம குருஜி பூஜ்ய ஸ்ரீ சித்தநாஹரி சுவாமிகள் அவர்கள் புனித சங்கல்பம் உயிர்க்குலத்தின் உயர்வுக்கும், உலக சுகோதரத்திற்கும் அடி கோலி வருகின்றது. சித்த ஞானத்தை ஊட்டும் இந்த நல்லியக்கத்தில் உலகச் சான்றோர்கள் பங்கு பெற்றுப் பயனடைந்து வருகின்றனர். தியாகி மாத்திரமல்லாமல் சாதாரண மக்களையும் அரவணைத்து அன்பைப் பெருக்கி ஆருயிரைக் காக்க வழிகாட்டி-அஞ்ஞான இருள் ஒட்டி-அருள்ஞான சூரியனாக இச்சுவாமிகள் விளங்கி வருகின்றார்கள். மேலும்,

ஒரு காரியம் நன்கு நிறைவேறிவிட்டால் அதைச் சித்தி என்று கூறுவார்கள். உலகத்தில் மக்களாய் இருப்பவர்கள் கடவுள் நிலையை அடைந்து விடுவதே முடிவான சித்தியாகும். இந்நிலையை அடைவதற்கு பல யோக சித்திகளை அடைய வேண்டும். அச்சித்திகளை 18 வகையாக வராக புராணம் நன்கு விளக்குகின்றது. அச்சித்திகளில் பல சித்திகளை அடைந்தவர் நமது மகான் பூஜ்ய ஸ்ரீ சித்தநாஹரி சுவாமிகள் ஆவார்.

தவிரவும், எல்லா யோகசித்திகளுக்கும் மூலகாரணமாகவும், எல்லா சித்திகளையும் நன்கு அடைவிப்பதாகவும் இருப்பது பிரமச்சரிய யோகமாகும். அது இச்சுவாமிகளுக்குப் பூர்வ ஜன்ம தவங்களின் பயனாக அமைந்துவிட்டது. மேலும்,

இச்சுவாமிகள் மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாகச் சென்று வழிபட்டு அதன்பயனாக வார்த்தை சொல்ல சற்குருவையும் பெற்றவர்கள். குமரி முதல் இமயம்வரை சென்று அரிய ஞானியர் பலரின் அருளாசியைப் பெற்றவர்கள். இமயமலை உச்சிவரையும் சென்று பல தலங்களைத் தரிசித்தவர்கள்.

சுவாமிகளின் தோற்றம் தீயவர்களையும் தூயவர்களாகக் கும். பால்வடியும் பசுமையான முகம். அருள் சிந்தும் பார்வை. குழலும் யாழும் தோற்கும் இனிய பேச்சு. சிரித்த பாவனை. காந்தம் போன்று கவர்ந்து இழுக்கும் கண்கள். இத் மான கருத்துக்கோவை. எளியகோலம். இவர்தம் வெள்ளை உள்ளத்துக்கு ஏற்ப இவர் விரும்பி அணிவதும் தூய வெள்ளாடை. சிவந்த மேனி. இவர்தம் மேனிக்கும், இவர் அணிந்துள்ள ஆடைக்கும் பார்த்தால் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும். திருமண் சாத்தியதுபோல் இருக்கும். வெள்ளையும் சிகப்பும் கலந்த நாமம்போல் இவரது தோற்றமே பகவான் ஸ்ரீ ஹரியை நினைவூட்டும்.

இவர்தம் நாவில் நடமிடுவதும் நலம்தரும் சொல்லாகிய நாராயண என்பதே ஆகும். இவர் அருகில் சென்றாலே போதும், குளிர்ச்சியைத் தருவதில் குற்றமும் தோற்கும். கொடைக்கானலும் தோற்கும். ஆம்... புனைந்துரையேன். பொய் புகலேன். சத்தியம் சொல்கின்றேன். எவரும் சென்றால்தான் சென்று கண்டால்தான் இதன் உண்மை எளிதில் விளங்கும். 'மாசில் வீணையும், மாலை மதியமும், வீசு தென்றலும் வீங்கிளவேனிலும், மூசுவண்டறை பொய்கையும் போன்று இலங்கும் அச்சித்தாச்சிரமம் சென்று யான் பெற்ற இன்பம் இவ்வையகமும் பெறவேண்டும் என்பதே அடியேனின் ஆவல். இக்கட்டுரையின் சீரிய நோக்கமும் அஃதே. மேலும்,

அச்சித்தாச்சிரம சுவாமிகளைக் காணும்போதே அகங்காரப் பேய்பிடித்து அலைகின்ற மனம், ஆடுகின்ற மனம் மருடிகேட்ட நாகம் போல் மயங்கி அடங்கிவிடுகிறது. ஆம்... அஞ்ஞானம் அகல்கிறது. மெய்ஞ்ஞானம் மெல்ல மிளர்கிறது. உலகில் யோகசித்தர்கள் அநேகர் இருந்தாலும் அவர்களில் பண்தமக்காகவே வாழ்பவராக இருப்பர். ஆனால் இவரோ பிறர்க்குரியாளராகவே வாழ்ந்துவருகின்றார். கைம்மாறு ஏதும் கருதாமல் கடனாற்றும் இவர்தம் பண்பு நெஞ்சத்தை நெகிழ வைக்கிறது.

இவர் ஓர் உயர்ந்த செளராஷ்டிர மிராமணர்களின் குலத்திலே பிறந்தாலும், அவர்களோடு தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்தாலும், இவருடைய வாழ்க்கையே ஒரு தனி அலாதி. ஜாதி, மதம், சமயம், இனம், மொழி, நாடு, தேசம், காலம், எளியவர், செல்வர், படித்தவர், படியாதார் என்று எள்ளளவும் வேறுபாடு கொள்ளாமல் அனைவரையும் சமமாகக் கருத் உபசரித்து, அமுதளித்து வாழ்ந்து வரும் இவருடைய அரிய பண்பு உள்ளத்தைத் தொடுகிறது. 'அன்பர் பணி செய்ய எனை ஆளாக்கி விட்டுவிட்டால் இன்ப நிலைதானே வந்து எய்தும் பராபரமே' என்ற தாயுமானவரின் சிந்தனையைச் செயலிலே காட்டி வருகின்றார் இச்சித்தர். மேலும்,

சாதிமிலே மதங்களிலே சமயநெறி களிலே
சாத்திரச்சந் தடிகளிலே கோத்திரச்சண் டையிலே
ஆதிமிலே யபிமானித் தலேகின்ற வுலகீர்
அலைந்தலைந்து வீணேநீர் அழிதலழ கலவே!
நீதிமிலே சன்மார்க்க நிலைதனிலே ஞான
நிருத்தமிழிந் தனித்தலைவர் ஒருத்தர் அவர்தாமே
வீதியிலே அருட்ஜோதி விளையாடல் புரிய
மேவுகின்ற தருணமிது கூவுகின்றேன் உமையே!

என்று பாடிய இராமலிங்க அடிகளாரைப் போல இச் சித்தரும் உலக ஒருமைக்காக சேரவாரும் செகத்தீரே என்று தாடி அழைக்கின்றார். இச் சீரிய சித்தரின் சேவையைப் பாராட்டி ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஸ்வாமிகள் அத்வையானந்த சரஸ்வதி அவர்கள் 8-10-1972 ஆம் ஆண்டிலே தினமணிச்சுடரிலே ஓர் அரிய கட்டுரையே எழுதியிருக்கிறார்கள். இன்னும் மகான்கள் பலரும் இந்த ஆச்சிரமத்தின் பால் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு இவர் சேவையைப் பாராட்டி வருகின்றனர். தென்னாபிரிக்காவிலே இருந்து நம்தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து துறவியாகத் திகழும் தட்சணாமூர்த்தி சுவாமிகளும், கவியோகி மகரிஷி சுத்தானந்த பாரதி அவர்களும், திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் அவர்களும் இன்னும் பிறரும் இவர் சேவையைப் புகழ்ந்தனர். அவர்கள் அனைவரின், பெயரையும் குறிப்பிடலாம். கட்டுரை பெருகும். விரிவஞ்சி விடுக்கின்றேன்.

இச் சீரிய சித்தர் வாழும் சித்தாச்சிரமம் மதுரையில் மாரியம்மன் தெப்பக்குளக் கரையில் மேற்குத் திசையில் அழகாக அமைதியான சூழலில், ஆன்மாக்களை ஈடேற்றும்

அரிய நிலையமாக, பல்கலைக்கழகமாக, பாங்குடன் திகழ்கின்றது. சென்று சுவாமிகளைத் தரிசித்து, அருளுரை கேட்டு ஆன்மலாபம் பெற வேண்டுவது நம்தலையாய கடைமையாகும். இந்த ஆச்சிரமத்துடனும் எனக்குத் தொடர்பு ஏற்பட உதவிய என் இனிய நண்பர் கவிஞர் கயப்பாக்கம் எஸ். விநாயகம் அவர்களுக்கு நெஞ்சார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். வாழ்க ஸ்ரீ சித்தநரஹரி. வளர்க ஸ்ரீ சித்தாச்சிரமப்பணி. “பாதி இரவில் எழுந்தருளிப் பாண்டியேனை எழுப்பி அருட் ஜோதியளித்தென் உள்ளகத்தே குழந்து கலந்து துலங்குகின்றும் நீதி நடஞ்செய்பேரின் பதிநான் பெற்ற நெடும் பேற்றை ஒதி முடியாதென் போல இவ்வுலகம் பெறுதல் வேண்டுவேன். (திருவருட்பா)

“ஆத்மஜோதி”யின் ஆய்வு சந்தா ஆதரவாளர்கள்:

திரு. B. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள்,
ஆர். எம். பி. & சன்ஸ் - களனியா.

திரு. சி. தெய்வேந்திரம்பிள்ளை அவர்கள்,
கொக்கிளாய் - முல்லைத்தீவு.

திரு. C. K. நரசிம்மாச்சாரி அவர்கள்,
17-A- கிருஷ்ணபுரம் 2-வது தெரு,
மதுரை - 625009.

ஸ்ரீ சித்தாச்சிரமம்
இல. 2. 2-வது தெரு,
காமராஜர் சாலை,
மீனாட்சிபுரம், மதுரை- 9.

திரு. S. V. பெரியசாமி அவர்கள்
5, அப்பாக்கண்ணுமுதலி தெரு,
ரூயப்பேட்டை,
சென்னை - 600014.

மாணவர்களின் கடமை

— ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் —

உலகில் அனேக பிராணி வர்க்கங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்குள் மனிதனாகப் பிறப்பது மிகவும் அரிதானது. 'அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறப்பது அரிது' என்று சொல்லப்படுகின்றது. இந்த மனிதப் பிறவிக்கு மாத்திரந்தான் பகுத்தறிவு என்று சொல்லக்கூடிய பண்பு இருக்கிறது.

ஒரு மனிதனுடைய ஆயுட்காலம் 100 ஆண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது. பொதுவாக 100 ஆண்டு காலம்வரையில் ஒருவர் இருந்து விட்டால் அவரைப்பற்றி பத்திரிகையில் செய்திவராது. 102 ஆண்டு காலம் வாழ்ந்தார் என்றால் அச்செய்தி பத்திரிகைகளில் இடம் பெறுகின்றது. ஆகவே மனிதனுடைய வயது 100 ஆண்டு என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. மனித வயதின் நாலில் ஒரு பங்கு காலத்திற்குள் படிப்பை அநேகர் முடித்து விடுவதைக் காண்கின்றோம். அதாவது காலேஜ் படிப்பு முடிகிறது. கால் Age என்று தமிழிலும் ஆங்கிலமும் கலந்த வகையில் அதன் கருத்தும் பொருந்துகின்றது.

இன்னும் 3 பங்கு வாழ நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. தற்போது நாம் படிக்கும் காலம் நாலில் ஒரு பங்கிலேயே வந்திருக்கிறோம். காலேஜில் படிக்கக்கூடிய படிப்பு பண்பாடு இவைகள்தான் பிற்காலத்தில் மூன்று பாகத்தில் நமக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடியது. மூங்கிலை இளமையிலே வளைத்து விட்டால் பிற்பாடு நன்றாகப் பழுத்த பிற்பாடு கூட வளையும் என்பார்கள். 'ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா?' என்றொரு பழமொழியும் உண்டு. அதுபோல் குழந்தைகளாக இருக்கும் போதே நல்ல பழக்கங்களைப் பதித்துவிட்டால் முதியோர்கள் ஆனபிற்பாடு கூட அது வளரும் என்பார்கள்.

ஆனால் தற்போது கல்லூரிகளில் சொல்லிக்கொடுக்கக்கூடிய, படிக்கக்கூடிய, அறிந்து கொள்ளக்கூடிய பாடங்கள் முதலியவைகள், நம்முடைய உடல் வாழ்வுக்குத் தேவையாக உள்ளதை மட்டுமே அதுவும் சிறிதளவுக்கு மாத்திரமே போதிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. நாம் அறிந்து கொள்ளவும்

வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இதற்குள் நம்முடைய வாழ்க்கைப் பிரச்சனை எத்தனையோ, படிப்பிற்கும் இடையூறுகள் எத்தனையோ வந்து விடுகின்றன. ஆகவே நாம் இப்பொழுது படிக்கத் தொடங்கி இருக்கிறோம்.

இப்பொழுதுதான் வாழ்க்கை வாழத்தொடங்கி இருக்கிறோம். இதனை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். எமது வாழ்வு பின்னால் இருக்கிறது. நம்முடைய அறிவை எதிர்பார்த்து. அது நிற்கிறது என்ற எண்ணத்தோடு கூட நாம் எல்லோரும் நன்றாகப் படிக்க வேண்டும். நல்ல முறையில் தெளிந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நமது உடை, நமது உள்ளம், நம்முடைய கலாச்சாரம் இவைகளை எல்லாம் நாம் நல்ல முறையில் இந்த வயதில் பழகிக் கொண்டால் பிற்பாடு நம்முடைய வாழ்க்கை நன்றாக அமையும்.

அந்நியநாட்டவர்கள் இந்துக்களைப் பார்த்து இங்கு ஏதோ பெரிய தத்துவம் குடிகொண்டிருக்கிறது என்று தங்கள் புத்திசாலித்தனம், அறிவுத்திறன், பொருள்திறன் எல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்துவிட்டு நம் நாட்டை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தகாலம் இது. ஓரளவு சந்திரமண்டலத்திற்கு மேல் கூட போகக் கூடிய விஞ்ஞானத்திறமைபடைத்தவர்கள் அவர்கள், என்றாலும் அங்கு கிடைக்காத ஒன்று நம் நாட்டிலே கிடைக்கும் என்ற பெரு நம்பிக்கையுடன் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை, பொருளாதாரங்களை தியாகம் செய்து விட்டு நம்மிடையே வந்து வாழ விரும்புகிறார்கள்.

அவர்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக நம்மிடையே இந்து சமுதாய இளைஞர்கள் வளரவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் எல்லோருக்கும் வழிகாட்டிகளாக ஆகமுடியும். பாரத நாடு உலகிற்கெல்லாம் ஒரு வழிகாட்டியாக உள்ள நாடு என்று முதியோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தத் தலைமுறையில் வந்த நாம் நம்முடைய பண்பாடு, நம்முடைய பழக்க வழக்கங்கள், உடை, உணவு எல்லாவற்றையும் தற்கால நாகரீகத்திற்கு ஏற்றவாறு நம்முடைய உடை, உணவு வகைகள் இருந்தாலும் அவைகள் எல்லாம் பாரத கலாச்சாரத்திற்கு விரோதம் இல்லாதவகையில் நாம் காப்பாற்றிக்கொள்வோமானால் அதுவே நமக்குப் பெரிய படிப்பு. அதுவே நமக்கும்

பெரிய பொக்கிஷம். அந்த முறையில் இன்றைய இளைய தலை முறையினர்களாகிய நாம் எல்லோரும் வளரவேண்டும்; படிக்க வேண்டும்.

படிப்பு என்பது ஏதோ மூன்று ஆண்டு, ஐந்து ஆண்டு என்று நினைக்கக்கூடாது. “கற்றது கைமண்ணளவு; கல்லாத துலகளவு” என்ற பழமொழி நமக்கெல்லாம் தெரியும். நாம் ஏதோ மூன்று ஆண்டு, ஐந்து ஆண்டுகளில் சிறு அறிவுபெறுகிறோம். இதற்கு 500 ரூபா அல்லது 600 ரூபா சம்பளம் வருமா என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இது உள்ளத்தில் நிறைவைக் கொடுக்காது.

நமது உயிர் உள்ளவரையில் நல்ல நூல்களை, அறிவுதரும் நூல்களை நிறையப்படித்து, நல்ல விஷயங்களை அறிந்து கொண்டு எவ்விதம் அந்நிய நாட்டில் விஞ்ஞானிகள் தோன்றினார்களோ, அதுபோல் நமது நாட்டிலும் புதுப்புது விஞ்ஞானிகளைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். நம்மிடையே மேதாவிகள் புத்திசாலிகள், விஞ்ஞானிகள், தத்துவஞானிகள் பலர் தோன்ற வேண்டும். அதற்குத்தான் படிப்பே தவிர வெறும் உடல் வாழ்வுக்காக மாத்திரம் படிப்பு அல்ல. உடல் வாழ்வுக்கு மாத்திரம் படிக்கும் படிப்பு பிறகு அமைதியில்லாமல் முடிவடைகிறது. ஆகவே எல்லாவற்றிலும் சிறந்தவர்களாக இன்றைய மாணவர்கள் வளரவேண்டும். அதுதான் வாழ்க்கையில் முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆடம்பரமற்று, ஆபாசமற்று நம்முடைய உடையோ, உணவோ இருக்கவேண்டும். அதுதான் இன்றைய நாட்டிற்குத் தேவையுங்கூட. நமது குடும்பத்திற்குத் தேவையுங்கூட. ஆகவே நாம் எல்லோரும் நம்முடைய படிப்பில் எவ்வளவு ஆர்வம் தேவையோ அதற்குமேல் நம்முடைய கலாசாரங்களை காப்பதிலும் நாம் அக்கறைகொள்ளவேண்டும். மற்றவர்களுக்கு நம்முடைய வாழ்க்கை ஒரு உதாரணமாக அமைய வேண்டுமே தவிர, நம்மைப் பார்த்து மற்றவர் பொருமைப் படும்படியாகவோ, கேலிக்கூத்தாடும்படியாகவோ, தாழ்வு மனப்பான்மை ஏற்படும்படியாகவோ அமைந்துவிடக்கூடாது. நம்மைப் பார்த்து அவர்களுக்கு எவ்வித தீய எண்ணங்களும் உண்டாகாதவாறு நாம் நடந்துகொள்ளவேண்டும். அப்படி வாழ்வதே நாம் கற்கும் பெரிய கல்வி.

ஆகவே நாம் கற்பது சிறிது காலமாக இருந்தாலும் அதற்குள் கற்கவேண்டிய விஷயங்களை, எவ்வளவு தூரம் நல்ல விஷயங்களைக் கற்க முடியுமோ அவைகளையெல்லாம் கற்று, நம்முடைய வாழ்வுடன் இணைத்துக்கொள்ளவேண்டும். நம்முடைய வாழ்வு உடல் வாழ்வுடன் மாத்திரம் நின்றுவிடுவதில்லை. உள்ளத்திற்கும் ஒரு வாழ்வு உண்டு. அந்த வாழ்வுக்கு வேண்டியதையும் இந்தச் சிறு வயதிற்குள் நாம் சிறிதாவது கற்றுக்கொள்ளவேண்டும், இந்த உணர்வோடு கூட நல்ல பெரிய அரிய விஷயங்களை எல்லாம் பொறுமையோடும் நிதானத்தோடும் சிந்தனாசக்தியோடும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

இந்த வயதில்தான் நல்ல யவ்வனத்திறமையும் மிளிரும். இப்பொழுது வளைவது கடினமாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது வளைந்துவிட்டால், பிற்பாடு எதற்கும் அசைக்க முடியாத உறுதியோடு கூடிய ஒரு வாழ்வு நம்மிடையே வரும். ஆகவே நாம் எல்லோரும் நம்முடைய இளமையைக் கண்டு அதில் மயங்காமல், உலகிலுள்ள ஆபாசப் பொருட்களையும், ஆடம்பரப் பொருட்களையும் பார்த்து மயங்காமல் சிந்தித்து நம்முடைய வாழ்க்கை முறையை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். படிப்பு, கலாச்சாரம், வாழ்க்கை எல்லாவற்றிலுமே எல்லாருக்கும் எடுத்துக்காட்டான வகையில் வாழவேண்டும். அதனால் வருங்காலத் தலைமுறையினருக்கு நாம் உதாரண புருஷர்களாகத் திகழலாம். அதுதான் மனிதப் பிறவியின் உயர்ந்த நிலை. அந்த நிலையை அடைவதற்கு எல்லோரும் முயற்சிசெய்தால் சிறிதளவாவது பயனளிக்கும்.

தமிழில் அர்ச்சனை மாலை

தமிழில் மந்திரங்கள் கூறி இறைவனை அர்ச்சனை செய்ய வழிகாட்டும் நூல் அர்ச்சனைமாலை.

பிரதி ஒன்றின் விலை ரூபா: 5/-

ஸ்ரீ ஆத்மஜோதி அச்சகம் - நாவலம்பிட்டி.

ஆத்மீக வாழ்வில் உயர்வது எப்படி?

— பாலகம்பிரமணிய சித்தர் —

யோகிக்கும் போகிக்கும் ஆரம்ப காலத்தில் தூக்கம் அதிகம் வரும். வயது அதிகம் ஆனதும் போகிக்கு தூக்கம் வராது. சிரமப்படுவான். போகிக்கும் யோகம் முதிர்ந்த நிலையில் தூக்கம் வராது. ஆனால் யோகி தூக்கம் வராத நிலையிலும் ஆனந்த நிலையை அனுபவிப்பார்.

விதி எனக் கூறுகிறார்கள். அவ்விதியை வெல்லக்கூடிய சக்தி நம்மிடம் உள்ளது. அதை உலகத்தில் உள்ளோர் கெட்ட செய்கைகளுக்கு உபயோகப் படுத்துகிறார்கள். ஒருவர் செய்ய இயலாத காரியத்தை செய்து முடிக்க முயற்சி செய்து வருடகணக்கில் பாடுபட்டும் தோல்வி அடைகிறார்கள். விதியை உற்பத்தி செய்வதும் நாம்தான். சக்திகள் யாவும் நம்மிடமே கொடுத்து ஆண்டவன் நம்மை இப்பூவுலகிற்கு அனுப்பியுள்ளான். கடவுள் ஒரு சாட்சியாகத்தான் உள்ளார். நாம் எதைச் செய்கிறோமோ, அதற்குத் தக்க பலன்தான் நமக்குக் கிடைக்கும்.

ஒருவர் தனது சாமர்த்தியத்தால் பிறரை ஏமாற்றியே வாழ்ந்து வருகிறார். இது விதி அல்ல. விதியை உற்பத்தி செய்வதாகும். தாம் முன்பு செய்த நல்லதீய செயல்களுக்கு ஏற்ப அவர்தன் வாழ்நாளிலேயே பலனை அனுபவிக்கிறார். ஆகவே தன் விதியை தான் முன்பு தன் வாழ்நாளில் செய்த நல்ல தீய செயல்களுக்கு ஏற்ப தானே அமைத்துக் கொள்ளுகிறார். கெடுதல் செய்பவர்களுக்கு இன்பம் இன்றி மரண அவஸ்தை மிகுதியாக ஏற்படும். பொதுவாக நல்லது செய்தவர்களுக்கு துன்பமற்ற மரணம் ஏற்படுகிறது.

சிவன், விஷ்ணு, பிரம்மா, எமன் யாவரும் நாம்தான். அந்தந்த நிலையில் வரும்போது வாழ்க்கைக்கு விஷ்ணு நிலை ஆடம்பர நிலை. இதைக்கடந்து சிவநிலையை அடைய வேண்டும். யோகிகள் விரைவில் சிவ நிலையை அடைவர். சிவநிலை அடைந்த பிறகு சிவமாகவே நாம் எப்போதும் இருக்கிறோம். அதற்குப் பிறப்பு இறப்பு என்ற இரு நிலையும் இல்லை. ஆத்மாவுக்குப் பிறப்பு என்ற நிலையும் இல்லை. ஆத்மாதான் சூட்சும உடல், சூட்சும உடல் உண்டு என்பதை யோகியால்தான்

உணர்ந்து கொள்ள முடியும். சூட்சும உடலுக்கு உணவு நீர் தேவையில்லை. பசி ஏற்படாது. எப்போதும் காற்று உள்ளே நிரம்பி இருக்கும். துர் நாற்றம் இருக்காது. நினைத்த இடத் திற்கு நினைத்த நேரத்தில் செல்ல இயலும். இதை இந்த தூல உடலிலே காண முடிகிறது. யோகிகள் தூல உடம்பை விரும்பார். அதனால் யோகிகள் இப்பஞ்ச பூத உடலைப் பஞ்ச பூத மாகப் பிரித்துவிட்டுச் செல்கிறார்கள். இந்த உலகத்தில் தூல உடலில் இருக்கும் ஆசை இருக்க வேண்டும். அந்த ஆசை யோகம் ஞானம் இவைகளை அடையவே இருக்கவேண்டும். யோக கர்மாவாக இருக்கவேண்டும்.

ஒருவர் பிறருக்கு நல்லன செய்தால் அது அவர் தனக் காகச் செய்து கொள்ள வில்லை என்றால் பிறருக்கு நன்மை செய்து தான் அடையும் மகிழ்ச்சியே யோக கர்மாதான். பொதுவாக பிறருக்கு நல்லன செய்தவர்களுக்குத் துன்ப மற்ற மரணம் ஏற்படுகிறது. தனக்காக மட்டும் பிறரை ஏமாற்றுவதும் கர்மாதான். அதற்குத் தக்க பலன் கிடைக் கும். தேன் சாப்பிடுவது உடலுக்கு நலம். விளக்கெண்ணெய் குடிப்பதும் உடலுக்கு நலம்தான். ஆனால் அன்று முழுவதும் அவன் கடினப்பட வேண்டும், பின் உடலில் உள்ள மலம் நீங்கி உடல் நலம் அடையும்.

அதேபோன்றுதான் மரணத்தின் எல்லையில் எவரும் அடுத்த பிறவியைப் பற்றி இங்கேயே அறிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் அந்நேரம் காது கேட்காது; கண்காணாது; வாய்வாடா முடியாது. மரண காலத்தில் பல சிரமங்களைப் படுவர். நோ யால் பல வார்த்தைகளைக் கூறிப் புலம்புவர். அவர்களிடம் ஆண்டவன் திருநாமங்களைக் கூறச் சொன்னாலும் அவர்கள் சொல்ல இயலாது. தவிப்பர். மரணத்தின் போது போகிக்கு நல்லதைக் கூற இயலாது. அதற்காகத்தான் நாம் நல்ல நிலை யில் இருக்கும் போது தினசரி தியானம் பதினைந்து நிமிட மாவது செய்யவேண்டும்.

நல்லன கெட்டன பிரித்தறிவதற்கு நமக்கு ஆண்டவன் அறிவை அளித்துள்ளான். நாம் நன்கு சிந்தித்து நல்லவை களை மட்டுமே செய்யவேண்டும். நல்லனவற்றைச் செய்யும் போது சிரமமாகத்தான் இருக்கும். போகப்போக காரியங்கள் யாவும் நல்லனவாக மாறிவிடும். எந்த சிரமத்தையும் தாங்கிப் பழகிக்கொள்ளவேண்டும். பயப்படுவது கூடாது. அரிச்சந்தி ரன் ஒரு பொய்கூற மறுத்ததால் நாடு, நகரம், அரசபதவி,

மலைவி, ஒரே மகனையும் இழந்து சொல்லமுடியாத சிரமத்தை முதலில் அடைந்தான். ஆனால் இன்று தெய்வமாக வழிபடும் அளவுக்கு உயர்ந்துவிட்டான். தர்மர் ஓர் முறை அரிச்சந்திரனின் பாதத்தைப் பார்த்ததும் அரிச்சந்திரனின் பாதம் கருமை அடைந்துவிட்டது. தர்மரின் நிலையே இப்படி என்றால் நம் நிலையைப்பற்றி எப்படிச் கூறுவது. தற்காலம் கலியுகம். பீமன் கலியன் பிறந்தான் எனத் தர்மர் முன்புவந்து கூறியதும் அவர் கலியன் இங்கேயே வந்துவிட்டான். நீ பல் குச்சியுடன் என் முன்பு வந்தது போதும். நாம் இனி இங்கு இருக்கக்கூடாது எனக்கூறி தர்மர் காட்டுக்குப் புறப்பட்டார் என்பர்.

இன்றைய உலகில் ஒருவரை ஒருவர் ஏமாற்றித்தான் வாழ இயலும் என நினைத்து மிருகங்களைவிட கேவலமான கீழ் நிலைக்குச் சென்றுவிட்டனர். இதன் காரணமாகவே தற்போது மருந்துக்கடைகளும் வைத்தியசாலைகளும் மிகவும் அதிகமாகிவிட்டன. சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் திருச்சி தாரா நல்லூரில் ஓர் நாட்டு வைத்தியர் மட்டுமே இருந்தார். அவர் அறுவைச் சிகிச்சை முதற்கொண்டு செய்தார். வழக்காடு மன்றங்களும் இவ்வளவு இல்லை. நியாயம் நேர்மை இருந்தது. எந்த ஒரு வழக்கும் தெரு பஞ்சாயத்திலேயே தீர்க்கப்பட்டது. துரியோதனனுக்கு வசதிகள் யாவும் இருந்தும் வசதிகள் குறைவாக இருந்த பஞ்சபாண்டவர்களை வெல்லமுடியாது தோற்றான். இன்றைய கதை நாடகம் நாட்டியும் திரைப்படங்களிலும் இறுதியில் நல்லவன் நன்கு வாழ்வதாகவே முடிக்கிறார்கள்.

ஓர் விவசாயி இருந்தான். அவன் நிலத்தில் கழுதைகள் மேய்ந்து வந்தன. விவசாயி கழுதைகளை வெட்டினான். விவசாயி மரண காலத்தில் கழுதை மாதிரி கத்தி இறந்தான். தீயவைகளைச் செய்து பிறரை ஏமாற்றி வாழ்வோர் இறுதிக் காலத்தில் தாமே ஏமாறுகிறார்கள். விதியை மதியால் வெல்லலாம், முற்பிறவியில் நல்லதைச் செய்ததற்கு ஏற்ப இப்பிறவியில் நமக்கு நல்லன கிடைக்கும். கெடுதல் செய்ததற்கு ஏற்பக் கஷ்டமும் இப்பிறவியில் அடைந்துதான் ஆகவேண்டும். விதி எனக்கூறி நம் மனதுக்கு விரோதமாகப் பிறரின் உடமைகளை சூழ்ச்சியாக அவர் அனுமதி இன்றி ஏமாற்றி அடைந்தால் அதற்குத்தக்க பலனே கிடைக்கும்.

யோக முறையில் முன்னேறப் படிப்போ பிறமொழி ஞானமோ தேவை இல்லை. நேர்மை என்ற ஒரே குறிக்கோளில் யோகசாதனை செய்துவந்தால் பலன் கிடைக்கும். தற்போது நாம் யோகநிலை ஆரம்பப் பள்ளியில் படித்து வருகிறோம். முடிந்த நிலையில் ஒன்றும் இல்லை. இதையேதான் சிதம்பரத்தில் சிதம்பர ரகசியம் எனத்திரைநீக்கி வெறும் வெட்டவெளியைக் காண்பிக்கிறார்கள். வடலூரில் இதையே இராமலிங்க சுவாமிகள் ஜோதியாகத் தரிசனம்காண அமைத்துச் சென்றார்கள்.

நமக்கு ஆரம்பகாலத்தில் பக்தி என்பது இருக்க வேண்டும். அது மூடபக்தியாகவும் இருக்கலாம். கிராமதேவதைகளுக்கு உயிர்ப்பலி இட்டு வழிபடுவது ஒருவகை மூடபக்தி. இதைக்கடந்து கோவிலுக்குப் போவது ஒருவித பக்தி.

இதையும் கடந்து பாடல்பெற்ற கோயில்கள், சித்தர்கள் வழிபட்ட கோயில்கள், சித்தர்கள் அமைத்த கோயில்கள், சித்தர்கள் அடக்கமான கோயில்கள் ஆகியவற்றுக்குச் சென்று உயிர்ப்பலி இன்றி ஆண்டவனை வழிபடுதல் ஒருவித பக்தி முறையாகும். இதையும் கடந்து வீட்டிலேயே வழிபாடு செய்வது ஒருவித பக்தி. இதற்கும் மேலாகக் குரு மூலமாக மந்திர உபதேசம் பெறுவது. இதன்பின் அசையாத (உச்சரிக்காத) மந்திரம். இந்நிலை வரும் போது உப்பு, புளி, மிளகாய் உண்ணக்கூடாது.

குரு எனப்படுபவர் யோக நிலையில் எந்நிலை வரை முன்னேறி உள்ளார் என அறிந்து கொள்ள வேண்டும். நம்மையோக நிலையில் மேல்நிலைக்கு அழைத்துச் செல்லக்கூடிய திறமை உள்ள குருவா என ஆராய்ந்து முடிவெடுக்க வேண்டும். அதன்பின் குரு கூறியபடி நடக்க வேண்டும். அந்தக் குருவிடம் எவ்வளவு அறிந்து கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவையும் அறிந்து கொண்ட பின் அதற்கும் மேல் நிலையை அடைய வேறு குருவை நாம் நாடி அடைவதில் தவறில்லை. நான் முதல் வகுப்பு ஆசிரியரிடம்தான் இறுதிவரை படிப்பேன் எனக் கூறினால் நீங்கள் முதல் வகுப்பிலேதான் இருக்க நேரிடும். பள்ளிக் கல்வி முறையில் ஆரம்பப் பள்ளி உயர்நிலைப்பள்ளி, மேல்நிலைப்பள்ளி, கல்லூரிக்கல்வி, ஆராய்ச்சிக் கல்வி எனப் பல படிகள் உள்ளன போல் யோக நிலையிலும் நாம் முன்னேற நம் அறிவு சிந்தனை கொண்டு மேல் நிலையை அடைய வேண்டும். ஆரம்ப காலத்திலேயே நல்ல குரு கிடைத்து விட்டால் நாம் அவர் மூலமே மேல்நிலை அடைய முடியும். எனக்கு இரு குருதான். முதல் குரு ஸ்ரீ வித்தியா

மந்திர உபதேசம். இரண்டாம் குரு அஜபா காயத்திரி மந்திர உபதேசம். அசையாத மந்திர உபதேசம் செய்தனர். குரு வக்கு சித்தி கிடைத்திருக்கிறதா எனப் பார்க்க வேண்டிய நிலை. குரு நம்மைப் பயிற்றுவிக்கும் முறை தல்ல முறையா எனக் கொண்டால் போதும்.

நீர் நிலையில் இருந்து மின்சாரம் எடுத்து உபயோகிக்கிறோம். ஒரு இடத்தில் மிகக் குறைந்த ஒளி விளக்கை ஏற்றுக்கிறோம். அதே மின்சாரத்தால் பெரிய தொழிற்சாலைகளும் இயங்குகின்றன. ஆகவே நம் முயற்சிக்கு ஏற்ப யோக நிலையை அபிவிருத்தி செய்து முன்னேற வேண்டும். வித்தை குருவிடம் வாங்கிய பின் அப்பியாசம் தொடர்ந்து செய்யாதிருந்தால் யோக நிலையில் முன்னேற இயலாது. வித்தையைத் தொடர்ந்து அப்பியாசிக்க வேண்டும்.

நாம் வெளியூர் செல்லும் போது வழியில் பலவகை வழிகாட்டிகளைப் பார்த்துத் தொடர்ந்து பிரயாணம் செய்வது போல் நம் உடலில் ஏற்படும் பல உணர்வுகளையும் கடந்து செல்ல வேண்டும். இதையே அண்டத்தைப் பார் அல்லது பிண்டத்தைப் பார் எனக் கூறினார்கள். இவ்வுடலிலேயே யாவற்றையும் காண இயலும். குறிப்பிட்ட ஊர் சென்றடைந்ததும் எப்படி ஒரேசாலை நமக்கு நன்கு புரிகிறதோ அப்படியே யோக நிலையில் மேல்நிலைக்குச் செல்லும் போது நம் உடலிலும் ஒரே ஒரு மார்க்கமாகத் தெரியும்.

இன்றைய உலகில் யாவரும் அவர்களுடைய சக்தி எவ்வளவு இருக்கிறதோ அதை வைத்துத்தான் பேசுகிறார்கள். உலகத்தாருக்கும் யோகத்துக்கும் தென்துருவம் வடதுருவம் மாதிரி எதிர் எதிராக உள்ளது. அதனால் ஒருவர் நிலை ஒருவருக்குப் புரிவதில்லை. யோகத்தில் பல வழிகள் உள்ளன. அவைகளை அறிந்து கொண்டு அப்பியாசத்தைத் தொடர்ந்து செய்தால் மேல்நிலையை அடையலாம். இல்லையென்ற இடையே நிறுத்திவிட நேரலாம். எனக்கு ஆரம்ப கால கட்டத்தில் இவ்வித்தைக்கு அதிக ஊக்கம் கொடுத்தவர் இன்னும் பக்தி நிலையிலேயே இருக்கிறார். பக்தி நிலையிலும் ஆரம்ப நிலைதான் அவருடைய இன்றைய நிலை. சிவர் வாய் அனலில் சரணாகதி எனக் கூறுவார்கள். பட்டினத்தடிகள் போன்று தனது உடமைகள் யாவற்றையும் பிறருக்கு அளித்துவிட்டு முற்றும் துறந்த ஞானியாக வாழ்வதுதான் சரணாகதி என்பதன் அடிப்படை விளக்கமாகும். ஞானவாசிப்பட்டத்தில் வரும் உத்தராலகன் கதையைப் போல் நடக்க வேண்டும்.

சேக்கிழார் துய்த்த வள்ளுவம்

— நா. முத்தையா —

மனத்துக்கண் மாசிலனாக வாழ்தலையே அறமாகக் கொண்ட தமிழர் நிலைக்குத் திருக்குறள் ஒன்றே தக்கசான்று பகரும். சமயநிலையிலே தலை சிறந்த தமிழர் வாழ்க்கைக்கு தேவார திருவாசகம் முதலிய தோத்திர இலக்கியங்களும் பெரிய புராணம் போன்ற வரலாற்று இலக்கியங்களும், சிவஞான போதம் போன்ற சாஸ்திர இலக்கியங்களும் சான்று பகர்வனவாம். வள்ளுவருக்குப் பின் தோன்றிய அத்தனை புலவர்களும் வள்ளுவரில் இருந்து ஒரிரு கருத்துக்களையாவது எடுத்தாண்டுள்ளார்கள் என்பதற்கு அத்தாட்சிகள் நிறைய உண்டு. திருக்குறளாசிரியர் கூறிய ஒழுக்கவகைகளை எல்லாம் பெரிய புராணத்திலே கூறப்படும் நாயன்மார்களுடைய வரலாற்றிலே வைத்துக்காணுகின்றார் சேக்கிழார் பெருமான்.

தெய்வப்புவவர் இருவர். ஒருவர் திருவள்ளுவர், மற்றவர் சேக்கிழார். தமிழ் மொழியிலுள்ள எல்லாப்புராணங்களும் இதிகாசங்களும் வடமொழி நூல்களையே முதநூலாகக்கொண்டவை. பெரிய புராணமும் திருக்குறளும் தமிழிலே இயற்றப்பட்ட முதல் நூல்கள். தமிழ் மொழியிலுள்ள பெரிய புராணத்தை “உபமன்னிய பக்த விலாசம்” என்று வடமொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்கள். திருக்குறள் உலகிலுள்ள 80 மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

சேக்கிழாரின் தந்தையார் அநபாயச் சோழரிடம் மந்திரியாக இருந்தார். அரசர் ஒருமுறை மலையினும் பெரியது எது? உலகத்தினும் பெரியது எது? கடலினும் பெரியது எது? என்ற மூன்று வினாக்களைச் சேக்கிழாரின் தந்தையிடம் கேட்டார். அவர் அதற்குரிய விடை அறியாராய்த்திகைத்து நிற்கையில் சேக்கிழார் தந்தையாருடைய கவலைக்கு காரணம் யாது எனக் கேட்டார். தந்தை வினாக்களையும் கூறி அதற்குரிய விடையை அறிய முடியாமையே கவலைக்குக் காரணம் என நவின்றார். சேக்கிழார் புன்னகைத்தவராய் ஒரு ஒலை நறுக்கில் பின்வரும் மூன்று குறட்பாக்களையும் எழுதி தந்தையிடம் அளித்தார்.

“நிலையில் தெரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலேமினும் மாணப் பெரிது”

“காலத்தினுற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது”

“பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது”

தன் மகனின் அறிவுத்திறத்தை அறிந்த தந்தையார் பேரானந்தம் அடைந்தார்.

வள்ளுவர் “ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு” என்று முதலாவது பாடலிலேயே குறிப்பிட்ட உலகு என்ற சொல்லை சேக்கிழார் பெருமான் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் முதல், நடு, கடை ஆகிய மூன்றிடங்களிலும் வைத்துள்ளமை போற்றத்தக்கது ஒன்றாகும். “உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கரியவன்” எனப்பாயிரத்திலும், “சோதிமுத்தின்சிவிகை... ஒதி ஏறினார் உய்ய உலகெலாம்” என திருஞானசம்பந்தர் புராணம் 216ம் செய்யுளில் இடையிலும் “என்றும் இன்பம்... நிலவி உலகெலாம்” என வெள்ளாணைச் சருக்கம் 53ம் செய்யுளில் கடையிலுமாக வைத்துள்ளமை ஓர்ந்து உணர்தற்கரியது. இம்மூன்றினையும் மூன்று உயிர்நாடிகளாகப் பெரியோர் கருதுகின்றனர். இன்னும் உலகங்கள் பதினாறு என்பதற்கேற்ப “உலகெலாம்” என்பதைச் சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தில் பின் குறிக்கப் பெறும் பதினான்கு இடங்களில் வைத்திருத்தல் அறிந்து மகிழத்தக்கது.

பாயிரம் முதலாம் பாடல்; தில்லைவாழ்ந்தணர் புராணம் 7ம் பாடல்; இளையான் குடிமாறநாயனார் 15ம் பாடல்; மானக் கஞ்சாறநாயனார் 36ம் பாடல்; திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார் 48ம் பாடல்; காரைக்கால் அம்மையார் 51ம் பாடல்; திருஞானசம்பந்தநாயனார் 216ம், 643ம், 859ம் பாடல்கள்; ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் 88ம் பாடல்; அதிபத்தநாயனார் 16ம் பாடல்; திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் 7ம் பாடல்; வெள்ளாணைச் சருக்கம் 40ம், 53ம் பாடல்கள் ஆகிய இடங்களாகும்.

தமிழ் மொழியிலுள்ள நூல்களுள் மிகச் சிறந்தனவாகப் பேரறிஞர்களாற் கொள்ளப்பட்ட நூல்கள் திருக்குறள், திருவாசகம், தொல்காப்பியம், பரிமேலழகர் உரை, திருத்தொண்டர் புராணம், சிவஞானசித்தியார் என்னும் ஆறுமாகும். (தொடரும்)

‘ஆத்மஜோதி’ ஆயுள் சந்தா ஆதரவாளர்:
திரு. ஆர். தாமோதரம் செட்டியார் அவர்கள்

கமலா ஜுவலர்ஸ்
இல. 109 கொழும்பு வீதி, களுவெல்ல, காலி.

இந்தியா, சிங்கப்பூர், மலேசியா, இந்துனேசியா
சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்!

அன்புக்குரிய சந்தாதாரர்களே,

ஒவ்வொரு சந்தாதாரர்களுக்கும் ஆத்மஜோதி இங்கி
ருந்து அனுப்பப்படுமுன் இருமுறை விலாசம் சரிபிழை
பார்க்கப்பட்டுத் தபாலில் சேர்க்கிறோம். அப்படி இருந்தும்
ஒரு சிலர் தமக்கு ஒழுங்காகக் கிடைப்பதில்லை என்றும்
முறையீடு செய்கின்றனர். அத்துடன் கடந்த தை மாதம்
தொடக்கம் முத்திரைச் செலவையும் அரசாங்கத்தார்
1½ மடங்காக அதிகரித்துள்ளனர். இவை இரண்டையும்
ஈடுசெய்யுமுகமாக ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும் ஒவ்வொரு
ஏஜென்சியை நியமித்துள்ளோம். இனிமேல் அவர்களிட
மிருந்தே உங்களுக்கு ஆத்மஜோதி கிடைக்கத்தக்கதான
ஒழுங்கைச் செய்துள்ளோம். உங்கள் சந்தாவையும் அவர்
களிடமே செலுத்தி அவர்களிடமிருந்தே ரசீதையும் பெற்
றுக்கொள்க.

இந்திய விலாசம்:

S. RAJASEKARAN

‘Visalakshi Illam’, 274, Royapettah High Road,
Royapettah—Madras-600 014, Tamilnadu.

Telephone: 847107

மலேசியா விலாசம்:

S. SUBRAMANIAM

Sri Eswari Flour Mill,

99-L, Jalan Tandok, Kuala Lumpur, Malaysia.

இந்துனேசியா விலாசம்:

SRI MARIYAMMAN KOVIL

Jalan Teuku Umar No: 18,

Medan-Sumatra, Indonesia.

சிங்கப்பூர் விலாசம்:

Mrs. M. MAHESWARY THEVI

No. 03 - 3597

Geylang Bahru, Singapore 1233,

Tel. 8955229

திருவேற்காடு அருட்கவியரசு

ஸ்ரீதேவி கருமாரிதாசர் அருளிச் செய்த

தெய்வத் தமிழ் நூல்கள்

திருவேற்காடு கருமாரி அம்மன் புராணம் ரூபா. 100.00
(7001 செய்யுட்கள் கொண்டது)

திருவேற்காடு கருமாரி அம்மன் பிள்ளைத் தமிழ்	3.00
திருவேற்காடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணமாரி குறவஞ்சி	3.00
திருவேற்காடு கருமாரி சதகம்	3.00
ஆதிசங்கரர் பிள்ளைத் தமிழ்	3.00
காமாட்சி பிள்ளைத் தமிழ்	3.00
அருணகிரிநாதர் பிள்ளைத் தமிழ்	3 00
பாம்பன் சுவாமிகள் பிள்ளைத் தமிழ்	3 00
ஸ்ரீ ராமாநுஜர் பிள்ளைத் தமிழ்	3.00
அபிராமி பிள்ளைத் தமிழ்	3.00

(வெளிநாடுகளுக்கு தபால் செலவு தனி)

திருவேற்காடு சுவாமி புகழ் பரப்பும் தெய்வ இதழ்.
இந்து தர்மங்களைப் பரப்பும் அருள்நெறித் தமிழ் ஏடு

“ஸ்ரீதேவிகருமாரி அம்மன் விஜயம்”

ஆசிரியர்: அருட்கவியரசு ஸ்ரீதேவி கருமாரிதாசர்

மாதம் இருமுறை: ஆண்டுச் சந்தா ரூபா. 24/-

திருமுருகன் புகழும், செந்தமிழ்க் கலையும் பரப்பும் தெய்விகத்
திங்கள் ஏடு!

அருணகிரி, பாம்பனடிகள் அருள் நூலைப் பரப்பும் ஏடு

‘குமரகுருமணி’ - மாத இதழ்
ஆண்டுச் சந்தா - ரூபா. 18/-

152, தம்புச் செட்டித்தெரு,

சென்னை 600 001 — தமிழ்நாடு.

தொலைபேசி: 31593

ஆசிரியர் : நா. முத்தையா

அச்சுப்பதிவு : ஸ்ரீ ஆத்மஜோதி அச்சகம் - நாவலம்பிட்டி

அச்சுட்ட திகதி: 17 - 9 - 82